

3 ΙΟΥΝΙΟΥ 2023

Σάββατον πρὸ τῆς Πεντηκοστῆς
(Ψυχασάββατον)

Μνήμην ἐπιτελοῦμεν πάντων τῶν ἀπ' αἰῶνος κοιμηθέντων
εὐσεβῶς, ἐπ' ἐλπίδι ἀναστάσεως ζωῆς αἰωνίου.

Λουκιλιανοῦ, Παύλης μαρτύρων καὶ τῶν σὺν αὐτοῖς 4 νηπίων
(†370-375).

* * * * *

ΕΙΣ ΤΟΝ ΟΡΘΡΟΝ

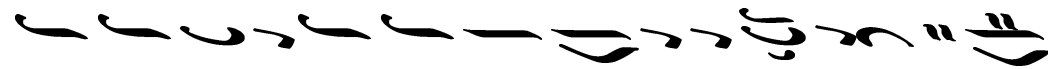
Μετὰ τὸν Ἑξάψαλμον,

Συναπτὴ μεγάλη, μεθ' ἣν ἐκφώνησις·

Ὅτι πρέπει σοι πᾶσα δόξα...

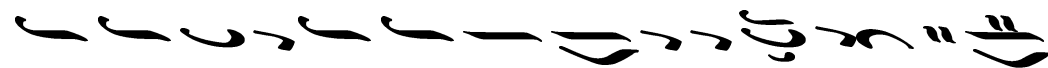
* * *

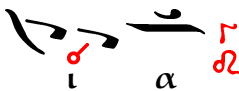
Ἦχος π̄ δ̄ Γα ρ

A
λλη λϑ ι α A λλη λϑ ι α A λλη η λϑ

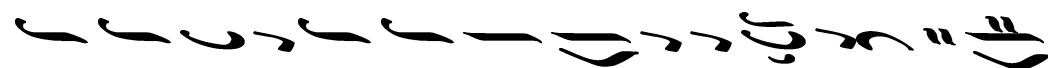

ι α ρ̄ δ̄

Στίχ. α'. Μακάριοι, οὓς ἐξελέξω καὶ προσελάβου, Κύριε·
κατασκηνώσουσιν ἐν ταῖς ἀυλαῖς σου. (Ψαλμ. ξδ' 5)

A
λλη λϑ ι α A λλη λϑ ι α A λλη η λϑ

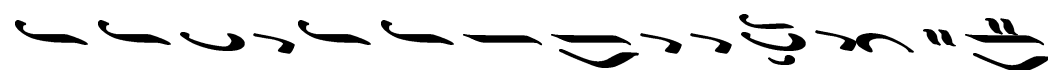

ι α ρ̄ δ̄

Στίχ. β'. Αἱ ψυχαὶ αὐτῶν ἐν ἀγαθοῖς ἀυλισθήσονται, καὶ τὸ
σπέρμα αὐτῶν κληρονομήσει τὴν γῆν. (Ψαλμ. κδ' 13)

A
λλη λϑ ι α A λλη λϑ ι α A λλη η λϑ

ι α ρ̄ δ̄

Στίχ. γ'. Καὶ τὸ μνημόσυνον αὐτῶν εἰς γενεὰν καὶ γενεάν. (Ψαλμ.
ρδ' 13)

A
λλη λϑ ι α A λλη λϑ ι α A λλη η λϑ

ι α ρ̄ δ̄

ΑΠΟΛΥΤΙΚΙΑ

Ἀπολυτίκιον.

Ἦχος π̣δ̣ — Γα ρ

Ο βα θει σο φι ας φι λαν θρω πως πα αν τα οι κο
νο μων και το συμ φε ρον πα σιν α πο νε μων μο νε Δη
μι ρο γε α να παυσον Κυ ρι ε τας ψυ χας τω ων δε
λω ων σε εν σοι γαρ την ελ πι δα Α νε θεν το το
ποι η τη και πλαστη και Θε ε ω η η μων

Δόξα. Τὸ ἀκροτελεύτιον αὐτοῦ.

Ε ν σοι γαρ την ελ πι δα Α νε θεν το το ποι η
τη και πλαστη και Θε ε ω η η μων

Καὶ νῦν. Θεοτοκίον. Ὁ αὐτός.

Σ ε και τει χος και λι με να ε χο μεν και προ ε βυν
ευ προ σδε κτον προς ον ε τε κες Θε ον Θε ο το ο κε
α νυμ φευτε των πι στων η σω τη ρι α α α α

Συναπτὴ μικρά, μεθ' ἣν ἐκφώνησις·

Ὅτι σὸν τὸ κράτος...

ΚΑΘΙΣΜΑΤΑ

[Εἶτα ἡ συνήθης στιχολογία, Εἶπεν ὁ Κύριος τῷ Κυρίῳ μου. Ἐν δὲ ταῖς συναπταῖς πάσαις τῆς στιχολογίας καὶ τοῦ κανόνος, μνημονεύονται πάντες οἱ προαπελθόντες πατέρες καὶ ἀδελφοὶ ἡμῶν]

Εἰς τὴν ἀΐστιχολογίαν

Ἄγγελικαὶ δυνάμεις. Ἦχος π̣^β Δι-θ.

Αθλη τι και εν στα α α σεις ε πι ι τω σκαμμα
τι τυ ραν νι και Αι κι ι ι σεις ε πι ι τς μαρτυ
ρας και ι σταν το χο ροι των α σω μα των βρα βει α
κα τε χον τε ες της νι κης ε ξε στη σαν τυ ραν νς και
βα σι λεις οι σο φοι και θει λον τον Βε λι αρ ο μο λο
γι α Χριστ̣ ο ε νι σχυ σας αυ τς Κυ ρι ε δο
ξα σοι οι

Στίχ. Θαυμαστός ὁ Θεὸς ἐν τοῖς ἁγίοις αὐτοῦ. Δ

Αθλη τι κον α γω να υ πο μει ναν τε ες οι Α
γι οι και τα βρα βει α της νι κης πα ρα σ̣ 8 8
κο ο μι σα με νοι και τηρ γη σαν τας ε πι νοι ασ των
πα α ρα νο μων ε δε ξαν το στε φα νς της α αφ θαρ
σι ασ δι αυ των ο Θε ος σω σον τας ψυ χας
η μω ων

Στίχ. Τοῖς ἁγίοις τοῖς ἐν τῇ γῇ αὐτοῦ ἐθαυμάστωσεν ὁ Κύριος,
πάντα τὰ θελήματα αὐτοῦ ἐν αὐτοῖς. Δ

Tων Ἀγιῶν ὁ Ἰμνητὴς Κυρίου ἀνε-
δειχθῆως Παράδεισος ὁ ἐν Ἐδεμ ἐν αὐτῇ γὰρ α-
γαλλεταί πασα ἡ κτίσις καὶ παράσχῃ ἡμιν
τῆ αὐτῶν παρὰ κλησείρηνην καὶ τομῆ γὰρ ε-
λεοσ

Νεκρώσιμον.

Δόξα Πατρὶ καὶ Υἱῷ καὶ Ἁγίῳ Πνεύματι. Δ

Eν ταῖς σκηναῖς τῶν ἐκλεκτῶν καὶ ἐν χωραταῶν
ζωντῶν ἔσπελα βῆ Ἰησῆ εὐσεβῶς
κοιμηθῆντας κατὰ τὸν ὄψεν διὰ λακτοσ Θεοσ
καὶ ἐμπλησοντῆ ἀνεσπερ φωτὸς καὶ τῆσ ἐπερα
νίσσχαρας ἀξίωσον

Θεοτοχίον.

Καὶ νῦν καὶ ἀεὶ καὶ εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰῶνων. Ἀμήν. Δ

Oτὴν εὐλογῆμενην καλεσασου σου Μητέρα
ἡλθεσ ἐπιτοπαθοσ ἐκουσῆ ἀβουλή λαμψασ ἐν τῷ
σταυρω ἀναζήτησαι θελῶντον Ἀδαμ λεγῶν

τοῖς Ἄγγελοις συγχααρητέμοι ^Δ ὅτι εὐρεθη ἡ
ἀπολομένη δραχμή ^ε ὅπαντα σοφῶς οἰκονομή
σας δόξα σοι οἱ ^ε

[Εἶτα τὸν Ἄμωμον, εἰς στάσεις β', καὶ μνημονεύει ὁ Ἱερεὺς μετὰ τὴν ἀ'
στάσιν· εἰς δὲ τὴν συμπλήρωσιν τῆς β' τὰ Νεκρώσιμα Εὐλογητάρια. Εἶτα
Συναπτὴ, καὶ μνημονεύει πάλιν. Μετὰ δὲ τὴν Ἐκφώνησιν.]

ΝΕΚΡΩΣΙΜΑ ΕΥΛΟΓΗΤΑΡΙΑ

Ἦχος π̣ά̣ ρ̣ Κε ρ

Εὐλογητός εἰ Κυριε διδάξον με τα δι
καιώματάσ ^υ_ρ

Τῶν ἁγίων ὁ χορὸς εὐρεπή γη ἡν τῆς ζω
ῆς καὶ αἰθυραν παρὰ δεισ ^υ_ρ εὐρωκα γω τὴν ὀδὸν
διὰ τῆς μετανοίας το ἀπολωλὸς προβατον
εγω εἰμι ^υ_ρ ἀνακαλεσαι με Σωτηρ καὶ σωω
σον με ^υ_ρ

Εὐλογητός εἰ Κυριε διδάξον με τα δι
καιώματάσ ^υ_ρ

Οἱ τὸν ἄμωμον τῶ Θεοκρηξάντες καὶ σφαγι

ασθεντες ωσπερ αρνες και προς ζωην την αληθωα
γι οι και αιδιον μετατεθεντες τον εκτε
νωσ μαρτυρες αιτησασθε οφλημα των λυσιν ημιν
δωρησασθε

Ευλογητος ει Κυρι εδιδαξον με τα δι
και ωματασ

Οιτην οδον την στενην βαδισαντες τεθλιμμε
νην παντες οι εν βιω οι τον Σταυρον ως ζυγον α
ραμενοι και εμοι ακολυθησαντες εν πιστει δευτε
απολαυετε αητοιμασα υμιν βραβεια και
στεφητασρανια

Ευλογητος ει Κυρι εδιδαξον με τα δι
και ωματασ

Εικωνειμι της αρρητησδοξηςσ ει καιστιγμα
ταφωπταισμων οικτειρησον τον πλασμα Δεσπο
τα και καθαρisonση ευσπλαχνια και την ποθει

νην πατριδα παρασχομοι παραδεισο παλιν

ποιων πολιτηην με

Ευλογητος ει Κυρι εδιδαξον με τα δι

και ωματα σο

Οπαλαιμεν εκμηοντων πλασας με και ει κονι

σοθει ατιμησας παραβασει εντολης δε παλιν

μεεπιστρεψασεις γην εξης εληφθην εις το καθο

μοι ωσιν ε παναγαγε το αρχαιον καλος ανα

μορφωωσασθαι

Ευλογητος ει Κυρι εδιδαξον με τα δι

και ωματα σο

Αναπαυσον ο Θεος τας δουλσας και κατα

ταξον αυτας εν παραδεισο ο παχοροι των αγιων

Κυριε και οι δικαιοι εκλαμψουσιν ως φωστη

ρες τας κεκοιμηνας δουλσας αναπαυσον πα

ρορων αυτων παντα τα εγκληματα

Δ ο ξα Πα τρι ι και Υι ω ^{ν'} και Α γι ω Πνευ μα τι ^υ

Τ ο τρι λαμ πες της μι ας Θε ο τη τος ευ σε βως

υ μνη σω μεν βο ωντες ^υ Α γι ος ει ο Πα τηρ ο α ναρ

χος ο συ να ναρχος Υι ος και το θει ον Πνευ μα ^υ φω

τι σον η μας πι στει σοι λα τρευ οντας ^υ και τσ αι ω

νι ο πυρος ε ξα αρ πα α σον ^υ

Κ αι νυ υν και α ει και εις τς αι ω νας των

αι ω νων α μην ^υ

Χ αι αι ρε σε μνη η Θε ον σαρκι τε κσ σα εις παν

των σω τη ρι α ^υ δι ης γε νος των αν θρω πων ευ ρα

το την σω τη ρι ι αν ^{ν'} δι α σς ευ ροι μεν πα ρα δει

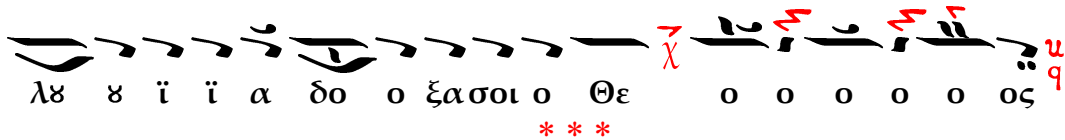
σον ^υ Θε ο το ο κε αγνη ευ λο γη με νη ^υ

Α λλη λς ι α Α λλη λς ι α ^{ν'} Α λλη λς ^υ

ι α δο ο ξα σοι ο Θε ος ^υ (δισ)

Τὸ τρίτον

Α λλη λς ι α Α λλη λς ι α ^{ν'} Α λλη ^υ

ΝΕΚΡΩΣΙΜΟΝ ΜΝΗΜΟΣΥΝΟΝ

Εἶτα ὁ ἱερεὺς ἱστάμενος πρὸ τῆς εἰκόνης τοῦ δεσπότου Χριστοῦ, κάτωθι τῆς ὁποίας εὐρίσκονται τὰ ὑπὲρ τῶν ἀποικομένων κόλλυβα, ἐκφωνεῖ τὸ μνημόσυνον τῶν κεκοιμημένων ὡς ἑξῆς·

Ἐλέησον ἡμᾶς, ὁ Θεός, κατὰ τὸ μέγα ἔλεός σου, δεόμεθά σου, ἐπάκουσον καὶ ἐλέησον.

Ὁ χορός· Κύριε, ἐλέησον. (ἐκ γ')

Ἔτι δεόμεθα ὑπὲρ αἰωνίου μνήμης καὶ μακαρίας ἀναπαύσεως πάντων τῶν ἐπ' ἐλπίδι ἀναστάσεως ζωῆς αἰωνίου κεκοιμημένων εὐσεβῶς ὀρθοδόξων χριστιανῶν, βασιλέων, πατριαρχῶν, ἀρχιερέων, ἱερέων, ἱερομονάχων, ἱεροδιακόνων, μοναχῶν, πατέρων, προπατόρων, πάππων, προπάππων, γονέων, συζύγων, τέκνων, ἀδελφῶν καὶ συγγενῶν ἡμῶν, [καὶ τῶν δούλων τοῦ Θεοῦ...] ἐκ τῶν ἀπ' ἀρχῆς καὶ μέχρι τῶν ἐσχάτων, καὶ ὑπὲρ τοῦ συγχωρηθῆναι αὐτοῖς πᾶν πλημμέλημα ἐκούσιόν τε καὶ ἀκούσιον.

Ὁ χορός· Κύριε, ἐλέησον. (ἐκ γ', χύμα)

Ὅπως Κύριος ὁ Θεὸς τάξῃ τὰς ψυχὰς αὐτῶν ἔνθα οἱ δίκαιοι ἀναπαύονται.

Ὁ χορός· Κύριε, ἐλέησον. (ἐκ γ', χύμα)

Τὰ ἐλέη τοῦ Θεοῦ, τὴν βασιλείαν τῶν οὐρανῶν καὶ ἄφεσιν τῶν αὐτῶν ἁμαρτιῶν παρὰ Χριστῷ τῷ ἀθανάτῳ βασιλεῖ καὶ Θεῷ ἡμῶν αἰτησώμεθα.

Ὁ χορός· Παράσχου, Κύριε.

Ὁ ἱερεὺς· Τοῦ Κυρίου δεηθῶμεν.

Ὁ χορός· Κύριε, ἐλέησον. (ἄπαξ)

Ὁ ἱερεὺς τὴν εὐχὴν·

Ὁ Θεὸς τῶν πνευμάτων καὶ πάσης σαρκός, ὁ τὸν θάνατον καταργήσας καὶ τὸν διάβολον καταπατήσας καὶ ζωὴν τῷ κόσμῳ σου δωρησάμενος, αὐτός, Κύριε, ἀνάπαυσον καὶ τὰς ψυχὰς τῶν κεκοιμημένων δούλων σου, βασιλέων, πατριαρχῶν, ἀρχιερέων, ἱερέων, ἱερομονάχων, μοναχῶν καὶ πάντων τῶν ἀπὸ περάτων ἕως περάτων τῆς οἰκουμένης κεκοιμημένων εὐσεβῶς ὀρθοδόξων χριστιανῶν, πατέρων, προπατόρων, πάππων, προπάππων, γονέων, συζύγων, τέκνων, ἀδελφῶν καὶ συγγενῶν ἡμῶν ἐν τόπῳ χλοερῷ, ἐν τόπῳ ἀναψύξεως, ἔνθα ἀπέδρα ὀδύνη, λύπη καὶ στεναγμός· πᾶν ἁμάρτημα τὸ παρ' αὐτῶν πραχθέν, ἐν λόγῳ ἢ ἔργῳ ἢ διανοίᾳ, ὡς ἀγαθὸς καὶ φιλόανθρωπος Θεὸς συγχώρησον, ὅτι οὐκ ἔστιν ἄνθρωπος ὃς ζήσεται καὶ οὐχ ἁμαρτήσῃ· σὺ γὰρ μόνος ἐκτὸς ἁμαρτίας· ἡ δικαιοσύνη σου δικαιοσύνη εἰς τὸν

αἰῶνα καὶ ὁ λόγος σου ἀλήθεια· ὅτι σὺ εἶ ἡ ἀνάστασις, ἡ ζωὴ καὶ ἡ ἀνάπαυσις πάντων τῶν κεκοιμημένων εὐσεβῶς ὀρθοδόξων χριστιανῶν, Χριστέ ὁ Θεὸς ἡμῶν, καὶ σοὶ τὴν δόξαν ἀναπέμπομεν σὺν τῷ ἀνάρχῳ σου Πατρὶ, καὶ τῷ παναγίῳ καὶ ἀγαθῷ καὶ ζωοποιῷ σου Πνεύματι, νῦν καὶ ἀεὶ καὶ εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰώνων. Ἀμήν.

Μετὰ δὲ τὴν Ἐκφώνησιν, Κάθισμα.

Ἦχος ᾠδῆς Κε ρ

Α να παυσον Σω τηρ η μων με τα Δι και αι
ων τς δς λς σς και τς τς κα τα σκη νω σον εν
ταις αυ λαις σς κα θως γε γραπται πα ρο ρων ως α γα
θος τα πλη μμε λη μα τα αυ των τα ε κς σι α
και τα α κς σι α και παν τα τα εν α γνοι οι α
και γνω ω σιν φι λα αν θρωω πε

Δόξα. Καὶ νῦν. Θεοτοκίον.

Ο εκ Παρ θε νς α να τει λας τω κο σμω Χρι στε
ο Θε ος υι ςς φω τος δι αυ της α να δει ει ξας
ε λε η σον η μας

Ὁ Προεστὼς ἢ ὁ Ἀναγνώστης τὸν ν' ψαλμὸν, χύμα·

Ἐλέησόν με, ὁ Θεός, κατὰ τὸ μέγα ἔλεός σου καὶ κατὰ τὸ πλῆθος τῶν οἰκτιριμῶν σου ἐξάλειψον τὸ ἀνόμημά μου.

Ἐπὶ πλεῖον πλῦνόν με ἀπὸ τῆς ἀνομίας μου καὶ ἀπὸ τῆς ἁμαρτίας μου καθάρισόν με.

Ὅτι τὴν ἀνομίαν μου ἐγὼ γινώσκω, καὶ ἡ ἁμαρτία μου ἐνώπιόν μου ἔστι διὰ παντός.

Σοὶ μόνῳ ἤμαρτον καὶ τὸ πονηρὸν ἐνώπιόν σου ἐποίησα, ὅπως ἂν δικαιωθῆς ἐν τοῖς λόγοις σου καὶ νικήσης ἐν τῷ κρίνεσθαί σε.
Ἴδου γὰρ ἐν ἀνομίαις συνελήφθην, καὶ ἐν ἀμαρτίαις ἐκίσσησέ με ἡ μήτηρ μου.
Ἴδου γὰρ ἀλήθειαν ἠγάπησας, τὰ ἄδηλα καὶ τὰ κρύφια τῆς σοφίας σου ἐδήλωσάς μοι.
Ῥαντιεῖς με ὑσώπῳ, καὶ καθαρισθήσομαι· πλυνεῖς με, καὶ ὑπὲρ χιόνα λευκανθήσομαι.
Ἀκουτιεῖς μοι ἀγαλλίασιν καὶ εὐφροσύνην· ἀγαλλιᾶσονται ὅστέα τεταπεινωμένα.
Ἀπόστρεψον τὸ πρόσωπόν σου ἀπὸ τῶν ἀμαρτιῶν μου καὶ πάσας τὰς ἀνομίας μου ἐξάλειψον.
Καρδίαν καθαρὰν κτίσον ἐν ἐμοί, ὁ Θεός, καὶ πνεῦμα εὐθὲς ἐγκαίνισον ἐν τοῖς ἐγκάτοις μου.
Μὴ ἀπορρίψης με ἀπὸ τοῦ προσώπου σου, καὶ τὸ Πνεῦμά σου τὸ ἅγιον μὴ ἀντανέλης ἀπ' ἐμοῦ.
Ἀπόδος μοι τὴν ἀγαλλίασιν τοῦ σωτηρίου σου, καὶ πνεύματι ἡγεμονικῶ στήριξόν με.
Διδάξω ἀνόμους τὰς ὁδοὺς σου, καὶ ἀσεβεῖς ἐπὶ σὲ ἐπιστρέψουσι.
Ῥῦσαί με ἐξ αἱμάτων, ὁ Θεός, ὁ Θεὸς τῆς σωτηρίας μου· ἀγαλλιᾶσεται ἡ γλῶσσά μου τὴν δικαιοσύνην σου.
Κύριε, τὰ χεῖλη μου ἀνοίξεις, καὶ τὸ στόμα μου ἀναγγελεῖ τὴν αἴνεσίν σου.
Ὅτι, εἰ ἠθέλησας θυσίαν, ἔδωκα ἂν· ὀλοκαυτώματα οὐκ εὐδοκήσεις.
Θυσία τῷ Θεῷ πνεῦμα συντετριμμένον· καρδίαν συντετριμμένην καὶ τεταπεινωμένην ὁ Θεὸς οὐκ ἐξουδενώσει.
Ἀγάθυνον, Κύριε, ἐν τῇ εὐδοκίᾳ σου τὴν Σιών, καὶ οἰκοδομηθήτω τὰ τεῖχη Ἱερουσαλήμ.
Τότε εὐδοκήσεις θυσίαν δικαιοσύνης, ἀναφορὰν καὶ ὀλοκαυτώματα.
Τότε ἀνοίσουσιν ἐπὶ τὸ θυσιαστήριόν σου μόσχους.

* * *

ΟΙ ΚΑΝΟΝΕΣ

[Τοῦ Ἁγίου τῆς Μονῆς, μετὰ τῶν Εἰρμῶν εἰς στ',
καὶ τοῦ πεντηκοσταρίου εἰς η'.]

Κανὼν τοῦ πεντηκοσταρίου

μετὰ τῶν εἰρμῶν, οὗ ἡ ἀκροστιχίς,

ἄνευ τῶν Θεοτοκίων τῆς γ', ε', στ' καὶ ζ' ᾠδῆς·

Ψυχαις ἀπάσαις αἶνον ἐξ Ἀρσενίου.

ᾠδὴ α'. Ἦχος πλ. β'. Ὁ εἰρμός.

Ὡς ἐν ἠπείρῳ πεζεύσας ὁ Ἰσραήλ, ἐν ἀβύσσῳ ἴχνεσι, τὸν διώκτην

Φαραώ, καθορῶν ποντούμενον, Θεῶ, ἐπινίκιον ὠδὴν, ἐβόα, ἄσωμεν.

Τροπάρια.

Στίχ. Μακάριοι οὓς ἐξελέξω καὶ προσελάβου, Κύριε.

Ψυχῶν πασῶν ὁ Δεσπότης καὶ ποιητής, καὶ κριτὴς καὶ Κύριος, οὐδὲρ πάντων τῶν ἐν γῆ, ἐν χειρὶ τὰ πέρατα, αὐτός, οὓς μετέστησας πιστοὺς ἐν σοὶ ἀνάπαυσον.

Στίχ. Καὶ τὸ μνημόσυνον αὐτῶν εἰς γενεὰν καὶ γενεάν.

Ὑπὲρ παντὸς κοιμηθέντων γένους βροτῶν, ἡλικίας Δέσποτα, ἀξιώματος ὁμοῦ, καὶ μεγέθους, ἅπαντες θερμῶς, δυσωποῦμεν, ὅπως σώσης οὓς μετέστησας.

Δόξα.

Χειρὶ ἀχράντῳ σου Λόγε ὁ ἀπὸ γῆς, πλαστοουργήσας μόνος με, καὶ ψυχώσας ὡς Θεός, ζωηρᾶ ἐμπνεύσει σου, αὐτός, οὓς ἐντεῦθεν προσελάβου σῶσον Εὐσπλαγχνε.

Καὶ νῦν. **Θεοτοκίον.**

Ἄγνη Παρθένε τοῦ κόσμου καταφυγή, καὶ στερῶν ὑπέρμαχε, ἰκεσίαις σου θερμαῖς, ὑπὲρ πάντων πρέσβευε τῶν σέ, κεκτημένων ἐν ἀνάγκαις τεῖχος ἀρρήκτον.

ᾠδὴ γ'. Ἦχος πλ. β'. Ὁ εἰρμός.

Οὐκ ἔστιν ἅγιος ὡς σύ, Κύριε ὁ Θεός μου, ὁ ὑψώσας τὸ κέρασ, τῶν πιστῶν σου Ἄγαθέ, καὶ στερεώσας αὐτούς, ἐν τῇ πέτρᾳ τῆς ὁμολογίας σου.

Τροπάρια.

Στίχ. Μακάριοι οὓς ἐξελέξω καὶ προσελάβου, Κύριε.

Ἰσχυὶ δόξης θεϊκῆς, ὁ τῆς γῆς ἐξ ἐσχάτων, ὡς νεφέλαις ἀνάγων, τῶν πιστῶν πρὸς σέ ψυχάς, οὓς ἐκ περάτων Χριστέ, προσελάβου δούλους σου ἀνάπαυσον.

Στίχ. Καὶ τὸ μνημόσυνον αὐτῶν εἰς γενεὰν καὶ γενεάν.

Σὺ μόνος εἶ ὁ καθιστῶν, βασιλεῖς καὶ δυνάστας, καὶ κριτὰς σὺν τοπάρχαις· ὅθεν πάντων ὡς Θεός, αὐτὸς ἐν κρίσει τῇ σῆ, ῥῦσαι τούτους Σῶτερ τῆς κολάσεως.

Δόξα.

Ἀπάσης γῆς ὁ Ποιητής, σὺν πρεσβύταις παρθένοις, καὶ σὺν νέοις ἐφήβοις, οὓς προσελάβου Χριστέ, τῆς αἰωνίου χαρᾶς, καὶ τρυφῆς σου τούτους καταξίωσον.

Καὶ νῦν. **Θεοτοκίον.**

Ἐλπίς τοῦ κόσμου κραταιά, Δέσποινα Θεοτόκε, μὴ ἀπώση τοὺς πόθῳ, σοὶ προστρέχοντας ἀεὶ· ἀλλ' ἰκεσίαις ταῖς σαῖς, πάσης ῥῦσαι ζάλης τοὺς τιμῶντάς σε.

Καὶ πάλιν ὁ εἰρμός.

Ἦχος Ἀϛ Δι-Ϟ

Ουκ ἐστὶν ἄγιος ὡς σὺ Κύριε ὁ Θεός
ὁς μὴ οὐ ψώσας τὸ κεράστων πῖστων σὰ γὰ θε
καὶ στερεώσας ἡμᾶς ἐν τῇ πετρατῆς ὁμολογί
ιᾶσιν σὺ ὁ Θεὸς ὁ

Συναπτὴ μικρά, μεθ' ἣν ἐκφώνησις·

Ὅτι σὺ εἶ ὁ Θεὸς ἡμῶν...

ΜΕΣΩΔΙΑ ΚΑΘΙΣΜΑΤΑ

Καθίσματα.

Ἦχος πλ. δ'. Τὴν Σοφίαν καὶ Λόγον.

Ὅ τὰ πάντα ποιήσας νεύματι σῶ, τοὺς ἐν πίστει θανέντας Χριστιανούς, πατέρας προπάτορας, πάππους δὲ καὶ προπάππους τε, ἀδελφοὺς καὶ φίλους, πλουσίους καὶ πένητας, βασιλεῖς καὶ ἄρχοντας, ὁμοῦ καὶ μονάζοντας, ὅπου τῶν Δικαίων καὶ Ἁγίων σου πλήθη, ἀπάντων ἢ οἴκησις, δυσωποῦμεν ἀνάπαυσον, ὡς Θεὸς εὐδιάλλακτος· Δέσποτα Χριστέ Βασιλεῦ, τῶν πταισμάτων ἄφεσιν παρέχων αὐτοῖς, ὧν ἐξήμαρτον πάντες οἱ δοῦλοί σου.

Δόξα. Καὶ νῦν. Θεοτοκίον.

Χαριστήριον αἶνον χρεωστικῶς, ὡς ἡ Χήρα ἐκείνη δύο λεπτά, προσφέρω σοι Δέσποινα, ὑπὲρ πασῶν τῶν χαρίτων σου· σὺ γὰρ ὠφθης σκέπη, ὁμοῦ καὶ βοήθεια, πειρασμῶν καὶ θλίψεων, ἀεὶ με ἐξαίρουσα· ὄθεν ὡς ἐκ μέσης, φλογιζούσης καμίνου, ῥυσθεὶς τῶν θλιβόντων με, ἐκ καρδίας κραυγάζω σοι· Θεοτόκε βοήθει μοι, πρεσβεύουσα Χριστῷ τῷ Θεῷ, τῶν πταισμάτων ἄφεσιν δοθῆναί μοι· σὲ γὰρ ἔχω ἐλπίδα ὁ δοῦλός σου.

[Εἶτα αἱ δ', ε' καὶ Ϛ' ᾠδαὶ τοῦ κανόνος.]

ᾠδὴ σ'. Ἦχος πλ. β'. Ὁ εἰρμός.

Ἦχος Ἀϛ Δι-Ϟ

Τὸ βίβησάν σου ψάλλει καθο

πεισθεὶς ἀρνήσασθαι τὸν Χριστὸν, καὶ τὴν προτέραν ἐλέσθαι θρησκείαν, θλάττεται τὰς σιαγόνας, καὶ τύπτεται ῥάβδοις, καὶ κατὰ κεφαλῆς κρεμάται. Εἶτα βληθεὶς ἐν τῇ φυλακῇ, κάκεισε παιδία τέσσαρα, διὰ τὴν εἰς Χριστὸν πίστιν τεθέντα, εὐρών, μετ' αὐτῶν αὐθις τῷ Κόμητι ἐμφανίζεται· καὶ ἐπιμένων τῇ εἰς Χριστὸν πίστει, εἰς κάμινον πυρὸς μετὰ τῶν παίδων ἐμβάλλεται. Ἄνωθεν δὲ ἐπιχεθέντος ὄμβρου, καὶ τῆς φλογὸς σβεσθείσης, ἐξέρχονται ἀβλαβεῖς. Καὶ δεξάμενος ἅμα τοῖς παισὶ τὴν ἀπόφασιν, ἤχθη εἰς τὸ Βυζάντιον, τοῦτο τοῦ Κόμητος προστάξαντος. Καὶ τὰ μὲν παιδία ξίφει τὰς κεφαλὰς ἀπετμήθησαν· ὁ δὲ ἅγιος Λουκιλλιανός, σταυρῷ ἀναρτηθεὶς, τῷ Θεῷ παρέθετο τὴν ψυχὴν, τῆς Ἁγίας Παρθένου Παύλης συμπαρούσης, καὶ κατὰ τὴν ὁδὸν τῶν μολώπων αὐτοῦ ἐπιμελησαμένης, καὶ ἐν τῷ τελειωθῆναι, τῶν Ἁγίων τὰ λείψανα συναγαγούσης· ἦν γὰρ ἐκ προγόνων πιστή, καὶ τοῦτο τὸ ἔργον ἐποιεῖτο, ἐν ταῖς φυλακαῖς εἰσιέναι, καὶ τοὺς ὑπὲρ Χριστοῦ πάσχοντας θεραπεύειν, καὶ ἰατρούειν, καὶ διατρέφειν.

Ἦτις κατασχεθεῖσα, ἤχθη πρὸς τὸν Κόμητα· καὶ μὴ πεισθεῖσα θῦσαι τοῖς εἰδώλους, πρῶτον μὲν γυμνωθεῖσα, ἱμάσι τύπτεται, εἶτα ῥάβδοις. Ἐνθα δὴ ταῖς ἐπιφοραῖς τῶν πληγῶν τὸ σῶμα διαλωβηθεῖσα, ἐπιστασία Ἀγγέλου καθίσταται ὑγιής, καὶ θαρσοποιεῖται πρὸς τὸ μαρτύριον. Καὶ πάλιν προσαχθεῖσα τῷ Κόμητι κατὰ τοῦ στόματος τύπτεται, εἰς αὐτὸν ἐξυβρίσασα. Καὶ τεθεῖσα ἐν φυλακῇ, πάλιν εἰς ἐξέτασιν ἄγεται. Καὶ ἐν καμίνῳ βληθεῖσα, ἀβλαβῆς ἐξῆλθε καὶ ἄφλεκτος. Δεξαμένη δὲ τὴν διὰ ξίφους ἀπόφασιν, καὶ τὸ Βυζάντιον φθάσασα κατὰ τὴν τοῦ Κόμητος πρόσταξιν, καὶ γενομένη κατὰ τὸν τόπον ἔνθα ὁ Ἅγιος Λουκιλλιανὸς ἐτελειώθη σὺν τοῖς παισὶ, τὸν αὐχένα ἐτμήθη καὶ τὸν τῆς μαρτυρίας ἐκομίσασα στέφανον. Τελεῖται δὲ ἡ αὐτῶν σύναξις ἐν τῷ Ἁγιωτάτῳ αὐτῶν Μαρτυρίῳ, τῷ ὄντι πλησίον τοῦ Ἀρχαγγέλου Μιχαήλ ἐν τῇ Ὁξειᾷ (Νῆσος δὲ αὕτη τῆς Κωνσταντινουπόλεως, ἔρημος ἤδη).

Τῇ αὐτῇ ἡμέρᾳ, μνήμη τοῦ ἐν ἁγίοις πατρὸς ἡμῶν Ἀθανασίου τοῦ θαυματουργοῦ.

Στίχ. Ἀθανασίῳ ἀθανασίας στέφος,
Ἄσιστος καὶ τὰ θαύματα πέλει.

Τῇ αὐτῇ ἡμέρᾳ, μνήμη τῆς ὁσίας μητρὸς ἡμῶν Ἱερείας, χήρας ἐν Μεσοποταμίᾳ.

Στίχ. Οὐσα φρονουσῶν τοῦ μέρους Ἱερία,
Νυμφῶνος οὐκ ἔμεινεν ἔξω Κυρίου.

Τῇ αὐτῇ ἡμέρᾳ, μνήμη τοῦ ἐν ἁγίοις πατρὸς ἡμῶν Πάππου, ἐπισκόπου Χύτρων (Κυθρέας) τῆς Κύπρου, τοῦ χειροτονήσαντος τὸν ἅγιον Ἐπιφάνιον.

Στίχ. Τέθνηκεν Πάππος, οὐχὶ πάππος ἐγγόνων,
Πατὴρ δὲ μᾶλλον ἀρετῶν θυγατέρων.

Τῇ αὐτῇ ἡμέρᾳ, μνήμη τοῦ ἐν ἁγίοις πατρὸς ἡμῶν Ἀχιλλᾶ, ἀρχιεπισκόπου Ἀλεξανδρείας. (†312)

Στίχ. Θεῖος Ἀχιλλᾶς, ποιμὴν Ἀλεξανδρείας,
Ἦχθη εἰς ποίμνην τοῦ Ποιμένου Κυρίου.

Τῇ αὐτῇ ἡμέρᾳ, μνήμη τοῦ ὁσίου Ὁθάλ, τοῦ ἐν τῷ Κλύσματι τῆς Ἀντιοχείας.

Στίχ. Ὁθνεῖον πάθος πᾶν ὁ Ὅθᾶλ διώξας,
Χριστοῦ εἰκὼν τοῦ ἀπαθοῦς ἀνεφάνη.

Τῇ αὐτῇ ἡμέρᾳ, μνήμη τοῦ ὀσίου πατρὸς ἡμῶν Ἀθανασίου, τοῦ μονοχίτωνος, ἐν τῇ μονῇ Τραϊανοῦ παρὰ τὸν Σαγκάριον ἀσκήσαντος. (†932)

Στίχ. Ἀθανασίῳ ἀθανασίας στέφος,
Ὅσιότης καὶ τὰ θαύματα πέλει.

Τῇ αὐτῇ ἡμέρᾳ, μνήμη τῆς ἁγίας Κλωτίλδης, βασιλίσσης τῶν Φράγκων.

Στίχ. Σεμνὴ τὸν βίον βασίλισσα Κλωτίλδη,
Εὐκόλως εὔρε τὴν θύραν Βασιλείας.

Τῇ αὐτῇ ἡμέρᾳ, μνήμη τοῦ ὀσίου πατρὸς ἡμῶν Κέβιν τοῦ ἐν Ἴρλανδίᾳ.

Στίχ. Νέος Ἀδὰμ ὁ Κέβιν Ἴρλανδίας,
Συμφιλιωθείς Θεῷ τε καὶ τῇ κτίσει.

Τῇ αὐτῇ ἡμέρᾳ, ὁ Ἅγιος Νέος Ἱερομάρτυς Ἰωσήφ, Μητροπολίτης Θεσσαλονίκης, ἐν Κωνσταντινουπόλει ἀγχόνῃ τελειοῦται, ἐν ἔτει ,αωκᾶ (1821).

Τῇ αὐτῇ ἡμέρᾳ, μνήμη τῶν ἁγίων νέων ἱερομαρτύρων Ἰωσήφ Θεσσαλονίκης τοῦ Ἀντωνοπούλου, Δωροθέου Ἀνδριανουπόλεως τοῦ Πρωΐου, καὶ Γρηγορίου Δέρκων τοῦ Κανέλλου, ὑπὸ τῶν Ἀγαρηνῶν μαρτυρικῶς τὸ ζῆν ἐν Κωνσταντινουπόλει ἐχμετρησάντων. (†1821)

Στίχ. Ἀγχόνῃ πικρᾷ ὁ Ἰωσήφ τὸ μέλι,
Τρουγᾶ τῆς Σιών, Ποιμὴν Θεσσαλονίκης.

Δωρόθεος καὶ Γρηγόριος Ἀρχιθῦται,
ὑπὲρ ποιμνίου τέθνυται προθύμως.

Ἔτεροι εἰς τὸν Ἰωσήφ.

Ἀγγελικὴν τὴν βιοτὴν ζήσας ὁ ἱεράρχης
τοῦ μαρτυρίου, Ἰωσήφ, διήνυσε καὶ τρίβον.

Τρίτη ἐχρήσατό σοι ὁ ἐχθρὸς ἀγχόνῃν, νεομάρτυς.

Εἶτα τὸ παρὸν ἐκ τοῦ Πεντηκοσταρίου·

Τῇ αὐτῇ ἡμέρᾳ, μνεῖαν πάντων τῶν ἀπ' αἰῶνος κοιμηθέντων εὐσεβῶς, ἐπ' ἐλπίδι ἀναστάσεως ζωῆς αἰωνίου, οἱ θειότατοι πατέρες ἐθέσπισαν.

Στίχ. Ἀμνημόνησον πταισμάτων νεκροῖς, Λόγε,
Τὰ χρηστὰ νεκρὰ σπλάγχνα σου μὴ δεικνύων.

Τὰς τῶν προαναπαυσασμένων ψυχὰς κατάταξον, δέσποτα Χριστέ, ἐν ταῖς τῶν δικαίων σου σκηναῖς, καὶ ἐλέησον ἡμᾶς, ὡς ὁ μόνος ἀθάνατος. Ἀμήν.

* * *

[Εἶτα αἱ ζ' καὶ ἡ ὠδαὶ τοῦ κανόνος.]

Ὦδὴ ἡ. Ὁ εἰρμός.

Ἦχος Δι-Θ

Αἰνοῦμεν, εὐλογοῦμεν, προσκυνοῦμεν τὸν Κύριον, ὑμνοῦντες καὶ

ὑπερυψοῦντες
αυ τον εις τας αι ω νας

Εκ στη θι φριτ των ου ρα νε και σα λευ θη

τωσαν τα θε με λι α της γης ι δου ου γαρ εν

νε κροισ λο γι ζε ται ο εν υ ψι ζοισ οϊ κων και

τα φωσμι κρω ξε νο ο δο χει ται ον Παι δες ευ λο

γει τε Ι ε ρεις α α νυ μνει τε λα ο ος υ περ υ

ψα ς τε εις παν τας τας αι ω ω ω να α α

α ας

Ὁ διάκονος: Τὴν Θεοτόκον ἐν ὕμνοις μεγαλύνομεν.

Ἡ ὠδὴ τῆς Θεοτοκοῦ

Ἦχος Πα-Θ

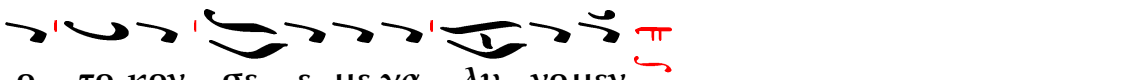
1. Μεγαλύνει ἡ ψυχὴ μου τὸν Κύριον καὶ ἠγαλλίασε τὸ πνεῦμά μου
ἐπὶ τῷ Θεῷ τῷ Σωτῆρι μου.

Την τι μι ω τε ε ραν των Χε ρσ βιμ και εν

δο ξο τε ραν α συ γκρι ι τωσ των Σε ρα φειμ την α

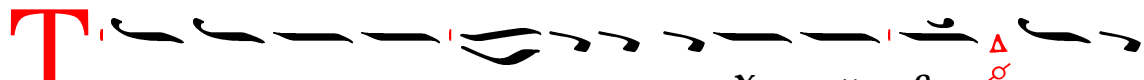

 δι α φθορως Θε ον Λο γον τε κϷσαν την ον τως Θε

 ο το κον σε ε με γα λυ νο μεν

2. Ὅτι ἐπέβλεψεν ἐπὶ τὴν ταπείνωσιν τῆς δούλης Αὐτοῦ· ἰδοὺ γὰρ ἀπὸ τοῦ νῦν μακαριοῦσί με πᾶσαι αἱ γενεαί.

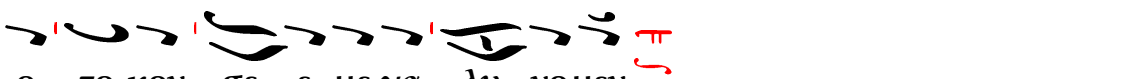
T ην τι μι ω τε ε ραν των Χε ρϷ βιμ και εν

 δο ξο τε ραν α συ γκρι ι τως των Σε ρα φειμ την α

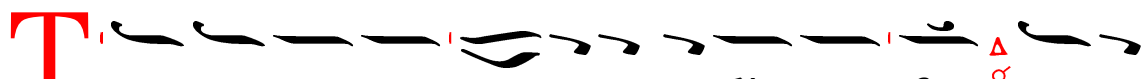

 δι α φθορως Θε ον Λο γον τε κϷσαν την ον τως Θε

 ο το κον σε ε με γα λυ νο μεν

3. Ὅτι ἐποίησέ μοι μεγαλεῖα ὁ δυνατὸς καὶ ἅγιον τὸ ὄνομα Αὐτοῦ, καὶ τὸ ἔλεος Αὐτοῦ εἰς γενεὰν καὶ γενεὰν τοῖς φοβουμένοις Αὐτόν.

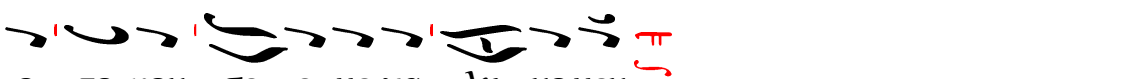
T ην τι μι ω τε ε ραν των Χε ρϷ βιμ και εν

 δο ξο τε ραν α συ γκρι ι τως των Σε ρα φειμ την α

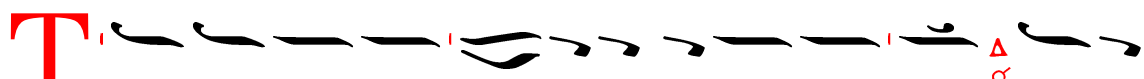

 δι α φθορως Θε ον Λο γον τε κϷσαν την ον τως Θε

 ο το κον σε ε με γα λυ νο μεν

4. Ἐποίησε κράτος ἐν βραχίονι Αὐτοῦ, διεσκόρπισεν ὑπερηφάνους διανοίᾳ καρδίας αὐτῶν.

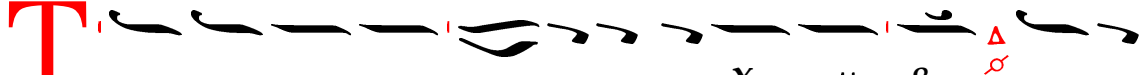

T ην τι μι ω τε ε ραν των Χε ρϷ βιμ και εν

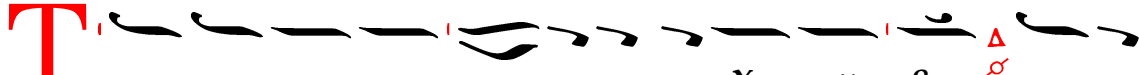

 δο ξο τε ραν α συ γκρι ι τως των Σε ρα φειμ την α

 δι α φθορως Θε ον Λο γον τε κσσαν την ον τως Θε

 ο το κον σε ε με γα λυ νο μεν

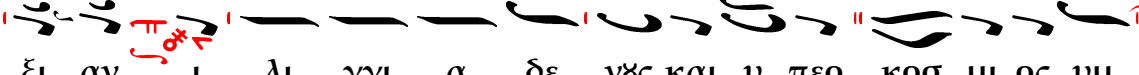
5. Καθείλε δυνάστας ἀπὸ θρόνων καὶ ὕψωσε ταπεινοὺς· πεινῶντας ἐνέπλησεν ἀγαθῶν καὶ πλουτοῦντας ἐξαπέστειλε κενούς.

T

 ην τι μι ω τε ε ραν των Χε ρσ βιμ και εν

 δο ξο τε ραν α συ γκρι ι τως των Σε ρα φειμ την α

 δι α φθορως Θε ον Λο γον τε κσσαν την ον τως Θε

 ο το κον σε ε με γα λυ νο μεν

6. Ἄντελάβετο Ἰσραὴλ παιδὸς Αὐτοῦ, μνησθῆναι ἐλέους, καθὼς ἐλάλησε πρὸς τοὺς πατέρας ἡμῶν, τῷ Ἀβραάμ καὶ τῷ σπέρματι Αὐτοῦ ἕως αἰῶνος.

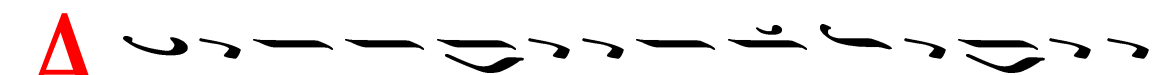

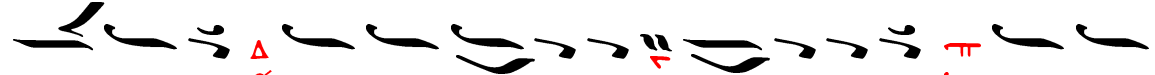

T

 ην τι μι ω τε ε ραν των Χε ρσ βιμ και εν

 δο ξο τε ραν α συ γκρι ι τως των Σε ρα φειμ την α

 δι α φθορως Θε ον Λο γον τε κσσαν την ον τως Θε

 ο το κον σε ε με γα λυ νο μεν

Ῥδὴ θ'. Ὁ εἰρμός.

A

 πο ρει πα σα γλωσσα ευ φη μειειν προς α

 ξι αν ι λι γγι α δε νος και υ περ κοσ μι ος υμ

 νειν σε Θε ε ο το κε ο μως α γα θη υ παρ χσ

 σα την πι ςιν δε χσ και γαρ τον πο θον οι δαστον εν

 θε ον η μων συ υ γαρ Χριστι α νων ει προ στα

 τισ σε ε μεγα λυ νομεν

Καὶ τὸ Μεγαλυνάριον τῆς Θεοτόκου.

A ξι ον ε στιν ως α λη θως μα κα ρι ζειν σε

 την Θε ο το κον την α ει μα κα ρισον και πα να

 μω μη τον και μη τε ρα τσ ε Θε ε η μων την τι

 μι ω τε ε ραντων Χε ρσ βιμ και εν δο ξο τε

 ραν α συ γκρι ι τως των Σε ρα φειμ την α δι α φθο

 ρως Θε ον Λο γον τε κσσαν την ον τως Θε ο το κον σε ε

 με γα λυ νο με ε ε εν

Συναπτή μικρά, μεθ' ἣν ἐκφώνησις·

Ὅτι σὲ αἰνοῦσι πᾶσαι αἰ δυνάμεις...

ΤΑ ΕΞΑΠΟΣΤΕΙΛΑΡΙΑ

Ἐξαποστειλάριον.

Ὁ οὐρανὸν τοῖς ἄστροις. Ἦχος Γα ρ

Mνη μην τε λην τε σπᾶ ντων των κοι μη θεντων εν

Χρι στω και τε λευ ται ας η με ρας μνη μνη ποι η
σω μεν πι στοι υ περ η μων τε κα κει νων
Χρι στον α ει δυ σω πην τες

Θεοτοκίον. Ὅμοιον.

Ο γλυ κα σμοστων Α γγε λωντων θλι βο μενων η
χα ρα Χρι στι α νων η προ στα τισ Παρ θε νε
Μη τη Κυ ρι αν τι λα βε με και
ρου σαι των αι ω νι ων βα σα νων

ΑΙΝΟΙ

Ἦχος Πα

Π α α α σα πνο ο η αι νε σα α τω ω ω τον
Κυ υ ρι ι ι ι ον αι νει τε τον Κυ ρι ον
εκ τω ω ων ου ου ρα α νων αι νει τε αυ
τον ε ε εν τοι οι οισ υ υ ψι ι ι στοις σοι προ πει
υ υ μνοστω ω ω Θε ε ε ε ω

Α ι αι νει ει ει τε α αυ το ον πα α αν τε ες οι
Α αγ γε λοι οι α α αυ του αι νει ει ει ει

τε ε ε α αυ τον πασαι αι δυ να α α μει
 εις α α αυ του σοι πρε πει υ υ μνος τω ω ω
 Θε ε ε ε ω

Ἡ Στιχολογία (Ψαλμοὶ ρμη', ρμβ') καί·
 Ἰστώμεν Στίχους δ', καὶ ψάλλομεν
 τὰ παρόντα Στιχηρὰ Προσόμοια.

Ἡ ἀπεγνωσμένη. Ἦχος Δι-ϑ

Στίχ. Αἰνεῖτε αὐτὸν ἐπὶ ταῖς δυναστείαις αὐτοῦ· αἰνεῖτε αὐτὸν
 κατὰ τὸ πλῆθος τῆς μεγαλωσύνης αὐτοῦ.

Φο βε ρον το τε λος το τϑ θα να τϑ και φρι

 κτη η κρι σις η τϑ Δε σπο τϑ το πυρ γαρ το α σβε

 στονηυ τρε πι σται ε κει σε σκωληξ α κοι μη τος κο

 λα ζων και βρυγ μος τωων ο δοντων σκοτος ε ζω τε ρον

 υ παρ χει και αι ω νι α δι κη διο κρα ζω μεν

 προς τον Σω τη ρα ϑς ε ξε λε ζω εκ των προ σκαι ρων

 α να παν σον δι α το με ε γα σθ ε ε λε ε

 ο ος

Στίχ. Αἰνεῖτε αὐτὸν ἐν ἤχῳ σάλπιγγος· αἰνεῖτε αὐτὸν ἐν
 ψαλτηρίῳ καὶ κιθάρᾳ.

Παν τες οι εν βι ω προ στε τη κο τες δευ τε εν τοις

ταφοις ε ξεστηκοτες εγκυψατε ι δετε τσ
 κοσμητην α πατην πσ νυν τσ σω μα τος το καλλος
 και η δοξα α τσ πλσ τσ πσ δε η ε παρ σις τσ βι
 σ ον τωσ μα ται αι α παν τα δι ο κρα ζω μεν προς
 τον σω τη ρα ρσ ε ξε λε ζω εκ των προ σκαι ρων α
 να παυ σον δι α το με ε γα σσ ε ε λε ε
 ο ος

Στίχ. Αἰνεῖτε αὐτὸν ἐν τυμπάνῳ καὶ χορῶ· αἰνεῖτε αὐτὸν ἐν
 χορδαῖς καὶ ὄργάνῳ.

N νυν ε πι τον τα φον ο ε πι θρο νσ νυν ο εν πορ
 φυ ρα φθο ραν υ πε δυ σκ ε τι εν θρο νω γα ρα λλ
 εν μνη μα α τι κει ται ι δε Ε ξε λι πεν εξ αι φ νης
 το βα σι λει ει ον κρα τος ι δε ως ο να ρ των αν θρω
 πων πα ρο δευ ει ει ο βι ος δι ο κρα ζω μεν προς
 τον σω τη ρα ρσ ε ξε λε ζω α να παυ σον δι
 α το με ε γα σσ ε ε λε ε ο ος

Στίχ. Αἰνεῖτε αὐτὸν ἐν κυμβάλοις εὐήχοις· αἰνεῖτε αὐτὸν ἐν

κυμβάλοις ἀλαλαγμοῦ. Πᾶσα πνοὴ αἰνεσάτω τὸν Κύριον. Δ

Π^{νη} αν τας τῶς εν θεν δε με τα τε θεν τας ε πι αι ω
νι ς ζω ης ελ πι δι και βι ον αλ λα ξαντας παν
τοι ω σω τερ τρο πω πα σαν κα τα στα σιν και γε νος
και πα σαν η η λι κι αν ανδρας ο μῃ τε και γυ ναι
κας και αρ τι το ο κα βρε φη ως φι λαν θρω πος εν
κολ ποις τα ξον τῃ Α βρα αμ τε και εν το ποι οισ α νε
σε ως δι α το με ε γα σῃ ε ε λε ε ο ος

Ἦχος Δι-θ

Δ ο ο ο ξα Πα α α τρι ι ι και Υι υι ω και
Α γι ι ω Πνε ε ευ μα τι

Ω^{Δι} ς α ανθος μα ραι αι αι νε ται και ως
ο να αρ πα ρε ε ε ερ χε ε ε ε ται και δι
α λυ ε ε ε ται πα ας α α αν θρω ω ω ω πος
πα λιν δε η χου ουσησ της σα α αλ πι γ γος νε κροι
ως εν συσ σει ει σμω παν τες α α α να στη η η η

σο ο ο ον ται ^Δ προς την σην υ πα αν τη η σιν Χρι
 στε ε ε ο ο Θε ε ε ος ^ε το τε ε Δε σπο
 ο ο τα ^Δ ους με τε ε στη σα ας εξ η η μων ^Δ εν
 ταιστων Α γι ω ω ων σου κα τα α τα α ξον σκη η
 ναις ^Δ τα τδ των εγ κλη μα α τα πα α ρι ι δω ω
 ων α α γα α α θε ^Δ

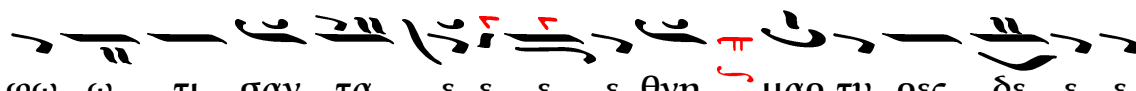
Ἦχος ^{Πα} Πα ρ

Κ^{Πα} αι νυ υ υ υν και αι αι α α ει και εις
 τδ ς ςς αι αι ω ω ω νας των αι ω ω ω
 νων α α α μην ^ε

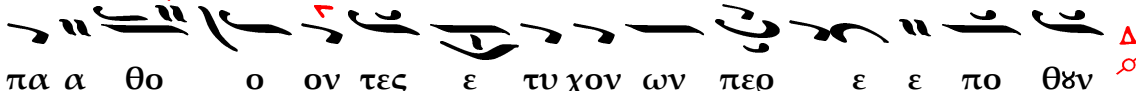
Σ^{Πα} υ ει ο Θε ος η μων ο εν σο φι α τα πα
 αν τα δη μι ρο γων και πλη η ρων ^{Δι} Προ φη τας ε ξα
 πε στει λας ^{Πα} Χρι ι στε ^Δ προ φη τευσαι σδ ς τη η
 ην πα α α ρδ ς σι ι ι αν ^{Δι} και Α πο ο στο ο
 ο λδς κη ρυ υ ξαι αι σδ ς τα με γα λειει ει ει α ^ε
 και οι μεν προ ε φη η τευ σα αν τη η ην ε

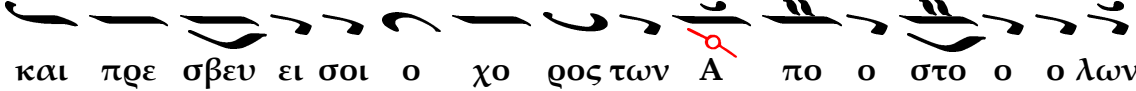
 ε ε λευ σι ι ιν σθ οι δε τω βα πτισμαα τι ε ε

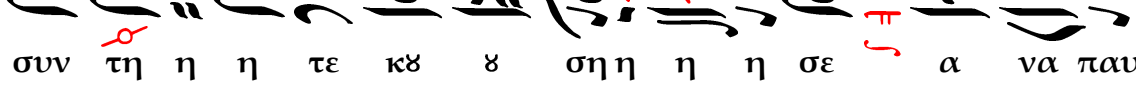
 φω ω τι σαν τα ε ε ε ε θνη μαρ τυ ρες δε ε ε

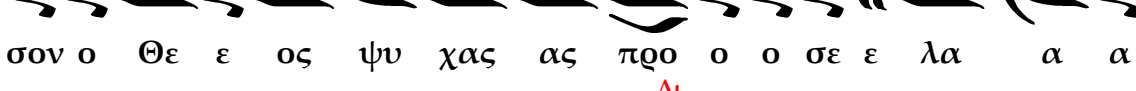
 πα α θο ο ον τες ε τυ χον ων περ ε ε πο θην

 και πρε σβευ ει σοι ο χο ρος των Α πο ο στο ο ο λων

 συν τη η η τε κθ ς ση η η η σε α να παυ

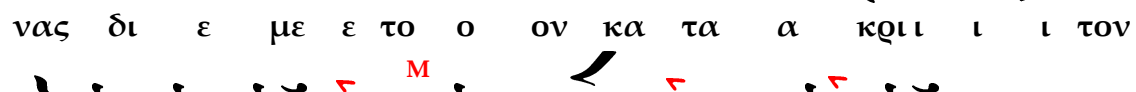
 σον ο Θε ε ος ψυ χας ας προ ο ο σε ε λα α α

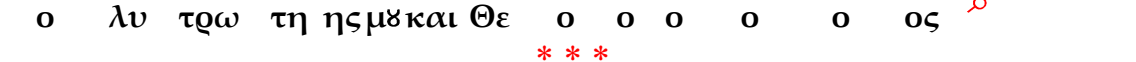
 βθ και η μας κατα ξι ω σον της βα σι λει ει ει ει

 α α α ας σθ ο Σταυ ρον υ υ υ πο ο μει ει ει

 νας δι ε με ε το ο ον κα τα α κρι ι ι τον

 ο λυ τρω τη ης μθ και Θε ο ο ο ο ο ος

* * *

Ὁ προεστὼς ἢ ὁ ἀναγνώστης ἀναγινώσκει χῆμα τὴν μικρὰν δοξολογίαν ὡς ἀκολούθως.

Σοὶ δόξα πρέπει, Κύριε ὁ Θεὸς ἡμῶν, καὶ σοὶ τὴν δόξαν ἀναπέμπομεν, τῷ Πατρὶ καὶ τῷ Υἱῷ καὶ τῷ ἁγίῳ Πνεύματι, νῦν καὶ ἀεὶ καὶ εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰώνων. Ἀμήν.

Δόξα ἐν ὑψίστοις Θεῷ * καὶ ἐπὶ γῆς εἰρήνη, * ἐν ἀνθρώποις εὐδοκία.

Ὑμνοῦμέν σε, * εὐλογοῦμέν σε, * προσκυνοῦμέν σε, * δοξολογοῦμέν σε, * εὐχαριστοῦμέν σοι * διὰ τὴν μεγάλην σου δόξαν.

Κύριε βασιλεῦ, * ἐπουράνιε Θεέ, * Πάτερ παντοκράτορ * Κύριε Υἱὲ μονογενές, * Ἰησοῦ Χριστέ, * καὶ ἅγιον Πνεῦμα.

Κύριε ὁ Θεός, * ὁ ἀμνὸς τοῦ Θεοῦ, * ὁ Υἱὸς τοῦ Πατρός, * ὁ αἴρων τὴν ἁμαρτίαν τοῦ κόσμου, * ἐλέησον ἡμᾶς, * ὁ αἴρων τὰς ἁμαρτίας τοῦ κόσμου.

Πρόσδεξαι τὴν δέησιν ἡμῶν, * ὁ καθήμενος ἐν δεξιᾷ τοῦ Πατρὸς,
* καὶ ἐλέησον ἡμᾶς.

Ὅτι σὺ εἶ ὁ μόνος ἅγιος, * σὺ εἶ ὁ μόνος Κύριος, * Ἰησοῦς Χριστός, *
εἰς δόξαν Θεοῦ Πατρὸς. Ἀμήν.

Καθ' ἐκάστην ἡμέραν εὐλογήσω σε * καὶ αἰνέσω τὸ ὄνομά σου εἰς
τὸν αἰῶνα * καὶ εἰς τὸν αἰῶνα τοῦ αἰῶνος.

Κύριε, * καταφυγὴ ἐγενήθη ἡμῖν * ἐν γενεᾷ καὶ γενεᾷ. * Ἐγὼ
εἶπα· * Κύριε, ἐλέησόν με· * ἴασαι τὴν ψυχὴν μου, * ὅτι ἤμαρτόν
σοι.

Κύριε, πρὸς σὲ κατέφυγον· * δίδαξόν με τοῦ ποιεῖν τὸ θέλημά
σου, * ὅτι σὺ εἶ ὁ Θεός μου.

Ὅτι παρὰ σοὶ πηγὴ ζωῆς· * ἐν τῷ φωτί σου ὀψόμεθα φῶς.

Παράτεινον τὸ ἔλεός σου * τοῖς γινώσκουσί σε.

Καταξίωσον, Κύριε, * ἐν τῇ ἡμέρᾳ ταύτῃ * ἀναμαρτήτους
φυλαχθῆναι ἡμᾶς.

Εὐλογητὸς εἶ, Κύριε, * ὁ Θεὸς τῶν πατέρων ἡμῶν, * καὶ αἰνετὸν
καὶ δεδοξασμένον τὸ ὄνομά σου * εἰς τοὺς αἰῶνας. Ἀμήν.

Γένοιτο, Κύριε, * τὸ ἔλεός σου ἐφ' ἡμᾶς, * καθάπερ ἠλπίσαμεν
ἐπὶ σέ.

Εὐλογητὸς εἶ, Κύριε· * δίδαξόν με τὰ δικαιώματά σου.

Εὐλογητὸς εἶ, Δέσποτα· * συνέτισόν με τὰ δικαιώματά σου.

Εὐλογητὸς εἶ, Ἄγιε· * φώτισόν με τοῖς δικαιώμασί σου.

Κύριε, τὸ ἔλεός σου εἰς τὸν αἰῶνα· * τὰ ἔργα τῶν χειρῶν σου μὴ
παρίδης.

Σοὶ πρέπει αἶνος, * σοὶ πρέπει ὕμνος, * σοὶ δόξα πρέπει, * τῷ
Πατρὶ καὶ τῷ Υἱῷ καὶ τῷ ἁγίῳ Πνεύματι, * νῦν καὶ ἀεὶ * καὶ εἰς
τοὺς αἰῶνας τῶν αἰώνων. Ἀμήν.

* * *

ΤΑ ΠΛΗΡΩΤΙΚΑ

Ὁ ἱερεὺς· Πληρώσωμεν τὴν ἐωθινήν δέησιν... καὶ τὴν εὐχὴν τῆς
κεφαλοκλισίας, καὶ οἱ χοροὶ τὰς οἰκείας ἀποκρίσεις· Κύριε,
ἐλέησον. Παράσχου, Κύριε, κτλ.

* * *

ΤΑ ΑΠΟΣΤΙΧΑ

Εἰς τὸν Στίχον, Στιχηρὰ Προσόμοια.

Ἐκ τῶν τοῦ Θεοφάνους.

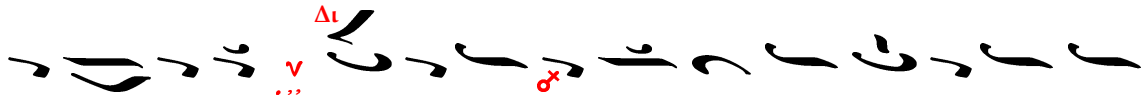
Ὅλην ἀποθέμενοι. Ἦχος Δι

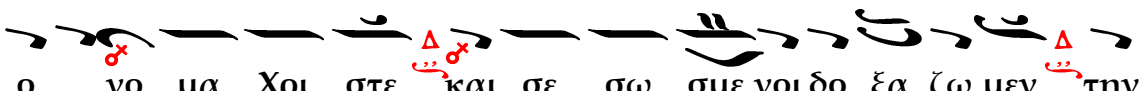
Ε^{Δι}
χων α κα τα λη πτον την εις η μας ευ σπλαγ

χνι αν και πη γην α κε νω τον θε ἰ κησχη στο ο τη
τος πο λυ ε λε ε τς προς σε ε Δε σπο τα με τα
βε βη κο ο τας εν γη ζων των κα τα σκη νω σον
εις τα σκη νω μα τα τα α γαπη τα και πο θς με να
κα τα σχε σιν δω ρθ μενος την δι η νε κως δι α με
νθ σαν σου γαρ υ περ παν των ε ξε χε ας το αι μα
σθ Χρι στε και ζω η φο ρω τι μη μα τι κοσμον
ε ξη γο ρα σα ας

Στίχ. Μακάριοι, οὓς ἐξελέξω καὶ προσελάβου, Κύριε·
κατασκηνώσουσιν ἐν ταῖς ἀύλαις σου.

Νε κρωσιν υ πε μει νας ζω ο ποι ον ε κθ
σι ως και ζω ην ε πη γα σας και τρυ φην α ι ι δι
ον πι στοις δε δω κας θε ι κη η Δε σπο τα ευ
σπλαγ χνι α μο ο νε Παν οι κτιο μον α να μαρ τη
τε εν η δε ο με θα τς κε κοι μη με νθς κα τα τα
ξον ελ πι δι α να στα σε ως λυ σιν των πται σμα των

 δω ρθ με νος ^ν ι να δι α παν των υ μνη ται σε το

 ο νο μα Χρι στε ^Δ και σε σω σμε νοι δο ξα ζω μεν ^Δ την

 φι λαν θρω πι αν σε ς ^θ

Στίχ. Αί ψυχαι αυτών, εν αγαθοις αυλισθήσονται, και το σπέρμα αυτών κληρονομήσει την γην. ^Δ

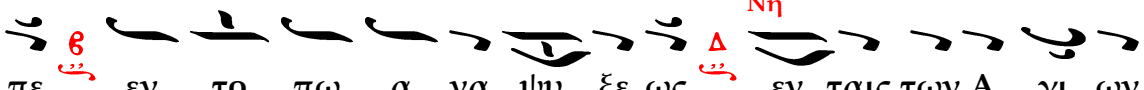

Zων των κυ ρι ευ ον τα ^Δ θε αρ χι κη ε ξ

 σι α ^Δ και νε κρον δε σπο ζον τα ^Δ σε Χρι στε γι νω ω

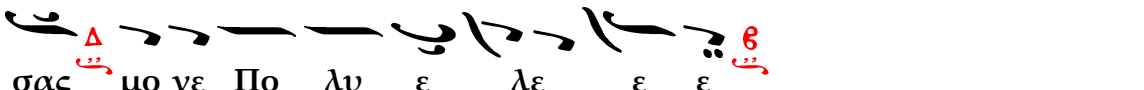
 σκοντες ι κε τευ ο μεν ^θ τας πι στας δα λας σε ^Δ

 τας προς σε τον μο ο νον ^Δ ευ ερ γε την εκ δη μη σαν

 τας ^θ αυ τος α να παυσον συν τοις εκ λε κτοις σε Φι λαν θρω

 πε ^θ εν το πω α να ψυ ξε ως ^Δ εν ταις των Α γι ων ^{Νη}

 λαμ προ τη σι ^ν θε λη της ε λε ε ς υ παρ χεις

 γαρ και σω ζεις ως Θε ος ^Δ ς κατ ει κο να σε ε πλα

 σας ^Δ μο νε Πο λυ ε λε ε ε ^θ

Ἦχος Πα

Δ ο ο ο ξα Πα α τρι ι ι ι και Υι υι ω και ^Δ

Α γι ω Πνευ μα α α τι

Α^{Πα} λ γος τω Α δαμ ε χρη μα τι ι σεν η τϛ

ξυ λϛ α πο γευ σις πα λαι αι ε ε εν Ε ε δεμ ο

Νη τε ο ο ο φις ι ον ε ε ε ξη ρε ευ ξα α α α

Δι το δι αυ τϛ γαρ ει σηλ θε εν ο θα α α α

Πα να α α α τος παγ γε νη κα τε σθι ι ω ω ων τον

α αν θρω ω ω πον αλλ ελ θων ο Δε σπο της

Δι κα θει ει ει λε τον δρα α κο ο ο ον τα και α να

παυ σιν η μιν ε ε ε δω ρη η σα α α α το

Δι προς αυ τον ϛ ϛν βο η η η η σω ω ω ω μεν

Πα φεισαι Σω τηρ και ϛ ϛς προ ο ο σε ε λα α α βϛ

με τα των ε κλε κτω ων σϛ ϛ α να α α πα α α αυ

σον

Καὶ νῦν. Θεοτοκίον.

Ὅλην ἀποθέμενοι. Ἦχος **Δι-θ**

Ω^{Δι} φ θησεν δι αι τη μα θε ο πρε πες Πα να

γι α και Θε ον ε χω ρη σας και Θε ον ε γεν νη
 σας α α πει ρο γα με και βρο τοις ο ρω με νον εν
 δυ σιν 8 σι ι αις εν μι α δε υ πο στα σει Α
 γνη αυ τον δυ σω πησον τον μο νο γε νη και πρω το το
 κον τον σε παρ θε νον α μω μον και με τα τον το κον
 φυ λα ξαν τα ψυ χας α να πα αυ σαι των πι στει κοι
 μη θεν των εν φω τι εν α κη ρα τω φαι δρο τη
 τι και μα κα ρι ο τη η τι ι ι
 * * *

Εἶτα ὁ προεστὼς ἢ ὁ ἱερεὺς:

Ἄγαθὸν τὸ ἐξομολογεῖσθαι τῷ Κυρίῳ, καὶ ψάλλειν τῷ ὀνόματί σου, Ὑψιστε, τοῦ ἀναγγέλλειν τὸ πρωῖ τὸ ἔλεός σου καὶ τὴν ἀλήθειάν σου κατὰ νύκτα. (Ψάλμ. 134' 2-3)

Ὁ ἀναγνώστης τὸ τρισάγιον.

Ἅγιος ὁ Θεός, ἅγιος ἰσχυρός, ἅγιος ἀθάνατος· ἐλέησον ἡμᾶς. (τρὶς)

Δόξα Πατρὶ καὶ Υἱῷ καὶ ἁγίῳ Πνεύματι, καὶ νῦν καὶ ἀεὶ καὶ εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰώνων. Ἀμήν.

Παναγία Τριάς, ἐλέησον ἡμᾶς. Κύριε, ἰλάσθητι ταῖς ἁμαρτίαις ἡμῶν. Δέσποτα, συγχώρησον τὰς ἀνομίας ἡμῖν. Ἅγιε, ἐπίσκεψαι καὶ ἴασαι τὰς ἀσθενείας ἡμῶν ἕνεκεν τοῦ ὀνόματός σου.

Κύριε, ἐλέησον· Κύριε, ἐλέησον· Κύριε, ἐλέησον.

Δόξα Πατρὶ καὶ Υἱῷ καὶ ἁγίῳ Πνεύματι, καὶ νῦν καὶ ἀεὶ καὶ εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰώνων. Ἀμήν.

Πάτερ ἡμῶν ὁ ἐν τοῖς οὐρανοῖς, ἁγιασθήτω τὸ ὄνομά σου, ἐλθέτω ἡ βασιλεία σου· γενηθήτω τὸ θέλημά σου, ὡς ἐν οὐρανῷ, καὶ ἐπὶ τῆς γῆς. Τὸν ἄρτον ἡμῶν τὸν ἐπιούσιον δὸς ἡμῖν σήμερον· καὶ ἄφες ἡμῖν τὰ ὀφειλήματα ἡμῶν, ὡς καὶ ἡμεῖς ἀφίεμεν τοῖς ὀφειλέταις ἡμῶν· καὶ μὴ εἰσενέγκῃς ἡμᾶς εἰς πειρασμόν, ἀλλὰ

ῥῦσαι ἡμᾶς ἀπὸ τοῦ πονηροῦ.

Ὁ ἱερεύς· Ὅτι σοῦ ἐστὶν ἡ βασιλεία καὶ ἡ δύναμις καὶ ἡ δόξα, τοῦ Πατρὸς καὶ τοῦ Υἱοῦ καὶ τοῦ ἁγίου Πνεύματος, νῦν καὶ ἀεὶ καὶ εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰώνων.

Ὁ ἀναγνώστης· Ἀμήν.

ΑΠΟΛΥΤΙΚΙΑ

Καὶ ψάλλεται τὸ ἀπολυτίκιον.

Ἦχος π̄ δ̄ Γα ρ

Ο βα θει σο φι ας φι λαν θρω πως πα αν τα οι κο
νο μων ^{Δ ρ} και το συμ φε ρον πα σιν α πο νε μων μο νε Δη
μι ρο γε α να παυσον Κυ ρι ε τας ψυ χας τω ων δα
λω ων σθ ^{Γ ρ} εν σοι γαρ την ελ πι δα Α νε θεν το το
ποι η τη και πλα στη και Θε ε ω η η μων ^{Γ ρ}

Δόξα. Καὶ νῦν. Θεοτοκίον. Ὁ αὐτός.

Σ ε και τει χος και λι με να ε χο μεν και πρε σβυν
ευ προ σδε κτον προς ον ε τε κες Θε ον Θε ο το ο κε
α νυμ φευτε των πι στων η σω τη ρι α α α α ^{Γ ρ}

Συνάπτομεν δὲ καὶ τὴν πρώτην Ὠραν
καὶ Ἀπόλυσις.

ΕΙΣ ΤΗΝ ΘΕΙΑΝ ΛΕΙΤΟΥΡΓΙΑΝ

Ὁ διάκονος τὰ εἰρηνικὰ
Τὰ ἕξαπλᾶ.

Ἦχος π̄ δ̄ Νη ρ

Κυ ρι ε Ε λε ε η σον ^{Ν ρ}

Κυ ρι ε Ε λε ε ε η σον

Κυ ρι ε Ε λε ε ε η σον

Κυ ρι ε Ε λε ε ε η σον

Κυ ρι ε Ε λε ε ε η η σον

Κυ ρι ε Ε λε ε ε ε η σον

Τὰ Ἄγιορείτικα (καταγραφή Μελετίου Συκιώτου).

Ἦχος πλδ Νη ρ

Κυ ρι ε Ε λε ε ε η σον

Κυ ρι ε Ε λε ε ε ε η η η σον

Κυ ρι ε Ε λε ε ε η η η σον

Κυ ρι ε Ε λε ε ε η η η σον

Κυ ρι ε Ε λε ε ε ε η η η σον

Κυ υ υ ρι ε Ε λε ε ε ε ε η η η σον

Ἀθανασίου Καραμάνη.

Ἦχος πλδ Νη ρ

Κυ ρι ε Ε λε ε ε η σον

Κυ ρι ε Ε ε λε ε η σον

Κυ ρι ε Ε ε λε η σον ^Δ_δ

Κυ ρι ε Ε λε η σον ^Γ_ζ

Κυ ρι ε Ε λε ε η σον ^Π_ρ

Κυ ρι ε Ε λε ε ε η σον ^ν_δ

καὶ ὁ ἱερεὺς τὴν ἐκφώνησιν·

Ὅτι πρέπει σοι πᾶσα δόξα...

Τὰ Τυπικὰ καὶ εἰς τοὺς Μακαρισμοὺς δ' ἐκ τῆς γ' ᾠδῆς καὶ δ' ἐκ τῆς Γ' ᾠδῆς τοῦ Πεντηκοσταρίου. Εἰ δὲ μὴ τὰ συνήθη Ἀντίφωνα (τὰ λεγόμενα τῶν καθημερινῶν).

Ἀντίφωνον Α'. Ἦχος β'. Ψαλμὸς 141 (91).

Ἦχος ^Δ_δ Δι - θ

Στίχ. α'. Ἀγαθὸν τὸ ἐξομολογεῖσθαι τῷ Κυρίῳ καὶ ψάλλειν τῷ ὀνόματί σου, Ὑψιστε. (141' 2)

Τ αῖς πρε σβει αῖς τῆς Θε ο το κου ^Δ_δ Σω τε ε ερ

σω σον η μας ^Δ_δ

Στίχ. β'. Τοῦ ἀναγγέλλειν τῷ πρωὶ τὸ ἔλεός σου καὶ τὴν ἀλήθειάν σου κατὰ νύκτα. (141' 3)

Τ αῖς πρε σβει αῖς τῆς Θε ο το κου ^Δ_δ Σω τε ε ερ

σω σον η μας ^Δ_δ

Στίχ. γ'. Ὅτι εὐφρανάς με, Κύριε, ἐν τοῖς ποιήμασί σου, καὶ ἐν τοῖς ἔργοις τῶν χειρῶν σου ἀγαλλιάσομαι. (141' 5)

Τ αῖς πρε σβει αῖς τῆς Θε ο το κου ^Δ_δ Σω τε ε ερ

σω σον η μας ^Δ_δ

Στίχ. δ'. Ὅτι εὐθὺς Κύριος ὁ Θεὸς ἡμῶν, καὶ οὐκ ἔστιν ἀδικία ἐν αὐτῷ. (141' 16)

Τ α ι ς π ρ ε σ β ε ι α ι ς τ η ς Θ ε ο τ ο κ ο υ Σ ω τ ε ε ε ρ
 σ ω σ ο ν η μ α ς

Δόξα. Καὶ νῦν.

Τ α ι ς π ρ ε σ β ε ι α ι ς τ η ς Θ ε ο τ ο ο κ ο υ Σ ω τ ε ρ σ ω
 σ ο ν η μ α α ς

Ὁ διάκονος τὴν μικρὰν συναπτὴν καὶ ὁ ἱερεὺς τὴν ἐκφώνησιν·
 Ὅτι σὸν τὸ κράτος...

Ἀντίφωνον Β΄. Ἦχος πλ. α΄. Ψαλμὸς 113 (92).

Στίχ. α΄. Ὁ Κύριος ἐβασίλευσεν, εὐπρέπειαν ἐνεδύσατο·
 ἐνεδύσατο Κύριος δύναμιν καὶ περιεζώσατο. (113' 1)

Π ρ ε σ β ε ι α ι ς τ ω ν Ἀ γ ι ω ν σ α σ ω σ ο ν η μ α ς Κυ ρ ι
 ε

Στίχ. β΄. Καὶ γὰρ ἐστερέωσε τὴν οἰκουμένην, ἥτις οὐ
 σαλευθήσεται. (113' 1)

Π ρ ε σ β ε ι α ι ς τ ω ν Ἀ γ ι ω ν σ α σ ω σ ο ν η μ α ς Κυ ρ ι
 ε

Στίχ. γ΄. Θαυμαστοὶ οἱ μετεωρισμοὶ τῆς θαλάσσης, θαυμαστὸς ἐν
 ὑψηλοῖς ὁ Κύριος. (113' 4)

Π ρ ε σ β ε ι α ι ς τ ω ν Ἀ γ ι ω ν σ α σ ω σ ο ν η μ α ς Κυ ρ ι
 ε

Στίχ. δ΄. Τὰ μαρτύριά σου ἐπιστώθησαν σφόδρα· τῷ οἴκῳ σου
 πρέπει ἀγίασμα, Κύριε, εἰς μακρότητα ἡμερῶν. (113' 5)

Π ρ ε σ β ε ι α ι ς τ ω ν Ἀ γ ι ω ν σ α σ ω σ ο ν η μ α ς Κυ ρ ι

Δόξα Πατρὶ καὶ Υἱῷ καὶ Ἁγίῳ Πνεύματι.

Κ αὶ νυν καὶ ἀ εὶ καὶ εἰς τὰς αἰ ῶ νας τῶν αἰ ῶ

νων ἀ μην

Ο Μο νο γε νης Υἱ ος καὶ Λο γος τῶ Θε ου α

θα νατος υ πα αρχων καὶ κα τα δε ξα με νος

δι α την η με τε ραν σω τη ρι αν σαρκω θη

ναι εκ της α γι ας Θε ο το ο κου καὶ α ει

παρ θε νθ Μα ρι ι ας α τρε πτως ε ναν θρω πη

σας σταυ ρω θεις τε Χρι στε ο Θε ος θανα τω

θανα τον πα τη η σας εις ὧν της α γι ας Τρι

α α α δος συν δο ξα ζο ο με νος τῶ Πα τρι

καὶ τῶ Ἀ γι ῳ Πνε ευ μα τι σω σον η μα α

ας

Ὁ διάκονος τὴν μικρὰν συναπτὴν καὶ ὁ ἱερεὺς τὴν ἐκφώνησιν·

Ὅτι ἀγαθὸς καὶ φιλόανθρωπος...

Ἀντίφωνον Γ'. Ἦχος β'. Ψαλμὸς 148' (94).

Στίχ. α'. Δεῦτε ἀγαλλιασώμεθα τῷ Κυρίῳ, ἀλαλάξωμεν τῷ Θεῷ
τῷ Σωτῆρι ἡμῶν. (148')

Σ ω σον η μα ας Υι ε ε Θε ου ο εν
 Α γι ι οι οισ θαυ μα στος ψαλλον τας σοι αλ λη λθ
 ς ι α

Στίχ. β'. Προφθάσωμεν τὸ πρόσωπον αὐτοῦ ἐν ἔξομολογήσει καὶ ἐν ψαλμοῖς ἀλαλάξωμεν αὐτῷ. (Ψδ'2)

Σ ω σον η μα ας Υι ε ε Θε ου ο εν
 Α γι ι οι οισ θαυ μα στος ψαλλον τας σοι αλ λη λθ
 ς ι α

Στίχ. γ'. Ὅτι Θεὸς μέγας Κύριος καὶ βασιλεὺς μέγας ἐπὶ πᾶσαν τὴν γῆν. (Ψδ'3)

Σ ω σον η μα ας Υι ε ε Θε ου ο εν
 Α γι ι οι οισ θαυ μα στος ψαλλον τας σοι αλ λη
 λθ ι α α α

Ψάλλομένου τοῦ δοξαστικοῦ τῶν μακαρισμῶν ἢ τοῦ γ' ἀντιφώνου γίνεται ἡ εἴσοδος μετὰ τοῦ Εὐαγγελίου.

ΜΙΚΡΑ ΕΙΣΟΔΟΣ

Εἰσοδικόν.

(Ἐὰν εἰσοδεύουν πολλοὶ ἱερεῖς, ψάλλουν αὐτοὶ τὸ εἰσοδικόν).

Ἦχος Δι-Θ

Δ ε ευ τε προ σκυ νη σω μεν και προ σπε ε σω ω
 μεν Χρι στω ω ω ω σω σον η μα ας Υι ε ε

Θε ου ο εν Α γι ι οι οισ θαυ μα στο ο ο ο
ος

ὁ β' χορός:

Ψαλλον τας σοι αλ λη λυ ο ι α

Ἀπολυτίκιον.

(ψάλλεται ὑπὸ τῶν ἱερέων, ἐὰν τελεῖται συλλειτουργῶν)

Ἦχος πλ' α' Γα ρ

Ο βα θει σο φι ας φι λαν θρω πως πα αν τα οι κο
νο μων και το συμ φε ρον πα σιν α πο νε μων μο νε Δη
μι ορ γε α να παυσον Κυ ρι ε τας ψυ χας τω ων ος
λω ων ος εν σοι γαρ την ελ πι δα Α νε θεν το το
ποι η τη και πλα στη και Θε ε ω η η μων

Εἶτα τὸ Ἀπολυτίκιον τοῦ Ἁγίου τοῦ Ναοῦ.

Κοντάκιον.

(ψάλλεται ὑπὸ τῶν ἱερέων, ἐὰν τελεῖται συλλειτουργῶν)

Με τα των Α γι ων α να παυσον Χρι στε ο
Θε ος τας ψυ χας τω ων ος λω ων ος εν θα οκ ε
στι πο νος ο λυ πη ο στε νε γ μος αλ λα ζω η η α

τε λευ τη το ο ο ος

ΤΡΙΣΑΓΙΟΣ ΥΜΝΟΣ

Ἦχος Δι-θ.

A α γι ι ο ο ος ο ο ο θε ο ο ο ος

α α γι ι ο ο ος ι ι ι σχυ ρο ο ο ος α

α γι ι ος α θα α να τος ε λε ε ε η σο ο

ον η μα ας

Τό τρίτον.

A γι ος ο θε ο ο ο ο ο ο ο

ο ο ο ο ος α γι ος ι σχυ ρο ο ο ο ος

α α γι ι ος α θα α να τος ε λε ε ε η

σο ο ον η μα ας

Δ ο ξα Πα τρι και Υι ω και α γι ω Πνε ευ μα

τι

K αι νυν και α ει και εις τους αι ω νας τω ναι ω

νων α μην

A α γι ι ος α θα α να τος ε λε ε ε

η σο ο ον η μα ας

Δ υ να α α μιν Α γι ος ο Θε ο ο ο

ο ο ο ο ο ο ο ο ο ο ο ος α γι ος

ι σχυ ρο ο ο ο ος α α α α α α

α α α γι ι ι ος α θα α να α α το ο

ο ος ε λε ε η η σον η η μα ας

Τρισάγιον. Σύντομον.

Ἦχος Δι-θ

Α α γι ι ος ο Θε ε ος Α α γι ι

ος Ι σχυ υ ρος Α γι ος Α θα α να α τος

ε ε λε η σον η η μα ας (τρεις)

Δ ο ξα Πα τρι και Υι ω και Α γι ω Πνε ευ μα

τι

Κ αι νυν και α ει και εις τας αι ω νας των αι

ω νων α α μην

Α γι ος Α θα α να α τος ε ε λε η

σον η η μα ας

Δύναμις τοῦ βήματος.

Ἦχος Δι-θ

A α α α γι ι ι ι ι ο ο ο ο
ο ος ο ο ο ο ο ο θε ε ο ο ο ο ο

ος
A α α α α γι ι ι ι ι ο ο ο ο
ο ος ι ι ι ι ι ι ι σχυ υ ο ο ο ο ο ο

ος
A α α α α α α γι ι ι α α γι
ι ι ος Α α α α θα α α α α α α
α α α α α α α α α α α α α α να το
ο ο ο ο ο ο ο ος

E ε ε ε λε ε ε η σο ο ο ο ο ο ο

ον η η μα ας

Ἔτερον ὑπό Γεωργίου Κρητός († 1816)

Ἦχος Δι-θ

N ε ε ε ε Δυ υ να α α μιν

A α α α α α α α α α α α α

α α α α α α γι ι ι ι ι ι ι ι

ι ι ι ι ι ι ι ι ι ι ι ι ι ι ι ι

ι ι ι ι ι ι ι α α α α α γι ι ο ο

ο ο ος ο ο ο Θε ο ο ο ο ο ο ο ο ο

ο ο ο ος

A α α α α α α α α α α α α

α α α α α α γι ι ι ι ι ι ι ι

ι ι ι ι ι ι ι ι ι ι ι ι ι ι ι ι

ι ι ι ι ι ι ι α α α α α γι ο

ο ο ο ος ι ι ι σχυ ρο ο ο ο ο ο ο ο ο

ο ο ο ο ος

A α α α α α γι ο ο ο ο ος α

θα α α α α α α α α α α α α α α α θα

α να α α τος

Ε λε ε ε ε λε ε ε η σον η μα

α α α α α α α α ας

Ἀπόστολον νεκρώσιμον καὶ Εὐαγγέλιον τῆς ἡμέρας.

ΑΠΟΣΤΟΛΟΣ

Ὁ ἀναγνώστης· Ψαλμὸς τῷ Δαβίδ. Προκείμενον ἦχος πλ.β.

Ὁ διάκονος· Πρόσχωμεν.

Ὁ ἀναγνώστης τὸ προκείμενον καὶ τὸν στίχον αὐτοῦ.

Προκείμενον. Ψαλμὸς κδ΄.

Αἱ ψυχαὶ αὐτῶν ἐν ἀγαθοῖς αὐλισθήσονται, καὶ τὸ σπέρμα αὐτῶν κληρονομήσει γῆν.

Στίχ. Πρὸς σέ, Κύριε, ἤρα τὴν ψυχὴν μου· ὁ Θεὸς μου, ἐπὶ σοὶ πέποιθα.

Ἦ οὐ ψάλτης.

Ἦχος Δι-θ.

Α ι ψυ χαι αυ των εν α γα θοις αυ λι σθη σον ται

και το σπε ερ μα αυ των κλη ρο νο μη σει ει γη ην

Στίχ. Πρὸς σέ, Κύριε, ἤρα τὴν ψυχὴν μου· ὁ Θεὸς μου, **ε** πι

σοι πεποιθα

Α ι ψυ χαι αυ των εν α γα θοις αυ λι σθησονται ^Δ
και το σπε ερ μα αυ των κλη ρο νο μη σει ει γη ην ^ε

Στίχ. Τὰς ὁδοὺς σου Κύριε γνῶρισόν με ^Δ και τας ^χ τρι βς σθ

δι ι δα ξον με ^Δ

Α ι ψυ χαι αυ των εν α γα θοις αυ λι σθησονται ^Δ
και το σπε ερ μα αυ των κλη ρο νο μη σει ει γη η ⁷

ην ^Δ

Ὁ διάκονος: Σοφία.

Ὁ ἀναγνώστης:

Πρὸς Θεσσαλονικεῖς Α΄ Ἐπιστολῆς Παύλου τὸ Ἀνάγνωσμα.

Ὁ διάκονος: Πρόσχωμεν.

(δ' 13-17)

Ἀδελφοί, οὐ θέλομεν ὑμᾶς ἀγνοεῖν περὶ τῶν κεκοιμημένων, ἵνα μὴ λυπῆσθε καθὼς καὶ οἱ λοιποὶ οἱ μὴ ἔχοντες ἐλπίδα. Εἰ γὰρ πιστεύομεν ὅτι Ἰησοῦς ἀπέθανε καὶ ἀνέστη, οὕτω καὶ ὁ Θεὸς τοὺς κοιμηθέντας διὰ τοῦ Ἰησοῦ ἄξει σὺν αὐτῷ. Τοῦτο γὰρ ὑμῖν λέγομεν ἐν λόγῳ Κυρίου ὅτι ἡμεῖς οἱ ζῶντες οἱ περιλειπόμενοι εἰς τὴν παρουσίαν τοῦ Κυρίου οὐ μὴ φθάσωμεν τοὺς κοιμηθέντας· ὅτι αὐτὸς ὁ Κύριος ἐν κελεύσματι, ἐν φωνῇ ἀρχαγγέλου καὶ ἐν σάλπιγγι Θεοῦ καταβήσεται ἀπ' οὐρανοῦ, καὶ οἱ νεκροὶ ἐν Χριστῷ ἀναστήσονται πρῶτον, ἔπειτα ἡμεῖς οἱ ζῶντες οἱ περιλειπόμενοι ἅμα σὺν αὐτοῖς ἀρπαγησόμεθα ἐν νεφέλαις εἰς ἀπάντησιν τοῦ Κυρίου εἰς ἀέρα, καὶ οὕτω πάντοτε σὺν Κυρίῳ ἐσόμεθα.

Ἀλληλουῖα (γ). Ἦχος πλ. β'. (Ψαλμὸς ξδ'-ρλδ').

Ἦχος Πα. ς

A λλη λϑ ι̇ ι̇ α A λλη η λϑ ϑ ϑ ϑ
 ι̇ ι̇ ι̇ ι̇ α A α α ρα α α λλη η λϑ ϑ ϑ
 ϑ ι̇ ι̇ α α

Στίχ. Μακάριοι οὓς ἐξελέξω καὶ προσελάβου, Κύριε· κα τα

σκη νω σϑσιν εν ται αις αυ λαι αι αις σϑ

A λλη λϑ ι̇ ι̇ α A λλη η λϑ ϑ ϑ ϑ
 ι̇ ι̇ ι̇ ι̇ α A α α ρα α α λλη η λϑ ϑ ϑ
 ϑ ι̇ ι̇ α α

Στίχ. Καὶ τὸ μνημόσυνον αὐτῶν εἰς γε νε α αν και γε

ε νε ε ε α α α α αν

A λλη η λϑ ι̇ ι̇ α α α α A λλη
 λϑ ϑ ϑ ϑ ϑ ι̇ ι̇ ι̇ ι̇ α A α α ρα α α
 λλη η η λϑ ϑ ϑ ϑ ϑ ι̇ ι̇ ι̇ ι̇ ι̇
 α α α α α α α α α α α α α α α

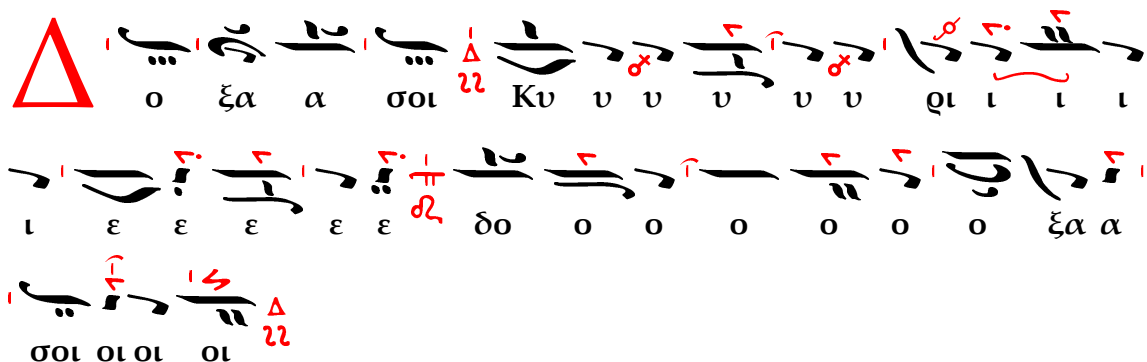
ΕΥΑΓΓΕΛΙΟΝ

Ἐκ τοῦ κατὰ Ἰωάννην (κ' 15-25).

(Σαββάτου πρὸ Πεντηκοστῆς, Ἑωθινὸν ΙΑ').

Τῷ καιρῷ ἐκείνῳ, ἐφανερώσεν ἑαυτὸν ὁ Ἰησοῦς τοῖς μαθηταῖς αὐτοῦ, ἐγερθεὶς ἐκ νεκρῶν καὶ λέγει τῷ Σίμωνι Πέτρῳ· Σίμων Ἰωνᾶ, ἀγαπᾷς με πλεῖον τούτων; Λέγει αὐτῷ· Ναί, Κύριε· σὺ οἶδας ὅτι φιλῶ σε. Λέγει αὐτῷ· Βόσκει τὰ ἀρνία μου. Λέγει αὐτῷ πάλιν δεύτερον· Σίμων Ἰωνᾶ, ἀγαπᾷς με; Λέγει αὐτῷ· Ναί, Κύριε, σὺ οἶδας ὅτι φιλῶ σε. Λέγει αὐτῷ· Ποίμαινε τὰ πρόβατά μου. Λέγει αὐτῷ τὸ τρίτον· Σίμων Ἰωνᾶ, φιλεῖς με; Ἐλυπήθη ὁ Πέτρος, ὅτι εἶπεν αὐτῷ τὸ τρίτον, φιλεῖς με, καὶ εἶπεν αὐτῷ· Κύριε, σὺ πάντα οἶδας, σὺ γινώσκεις ὅτι φιλῶ σε. Λέγει αὐτῷ ὁ Ἰησοῦς· Βόσκει τὰ πρόβατά μου. Ἀμὴν ἀμὴν λέγω σοι, ὅτε ἦς νεώτερος, ἐζώννυες σεαυτὸν καὶ περιεπάτεις ὅπου ἤθελες· ὅταν δὲ γηράσης, ἐκτενεῖς τὰς χεῖράς σου, καὶ ἄλλος σε ζώσει, καὶ οἴσει ὅπου οὐ θέλεις. Τοῦτο δὲ εἶπε σημαίνων ποίῳ θανάτῳ δοξάσει τὸν Θεόν. Καὶ τοῦτο εἰπὼν λέγει αὐτῷ· Ἀκολουθεῖ μοι. Ἐπιστραφεὶς δὲ ὁ Πέτρος βλέπει τὸν μαθητὴν ὃν ἠγάπα ὁ Ἰησοῦς ἀκολουθοῦντα, ὃς καὶ ἀνέπεσεν ἐν τῷ δείπνῳ ἐπὶ τὸ στήθος αὐτοῦ καὶ εἶπε· Κύριε, τίς ἐστὶν ὁ παραδιδούς σε; Τοῦτον ἰδὼν ὁ Πέτρος λέγει τῷ Ἰησοῦ· Κύριε, οὗτος δὲ τί; λέγει αὐτῷ ὁ Ἰησοῦς· Ἐὰν αὐτὸν θέλω μένειν ἕως ἔρχομαι, τί πρὸς σέ; Σὺ ἀκολούθει μοι. Ἐξῆλθεν οὖν ὁ λόγος οὗτος εἰς τοὺς ἀδελφοὺς ὅτι ὁ μαθητὴς ἐκεῖνος οὐκ ἀποθνήσκει· καὶ οὐκ εἶπεν αὐτῷ ὁ Ἰησοῦς ὅτι οὐκ ἀποθνήσκει, ἀλλ' ἐὰν αὐτὸν θέλω μένειν ἕως ἔρχομαι, τί πρὸς σέ; Οὗτός ἐστιν ὁ μαθητὴς ὁ μαρτυρῶν περὶ τούτων καὶ γράψας ταῦτα, καὶ οἶδαμεν ὅτι ἀληθὴς ἐστὶν ἡ μαρτυρία αὐτοῦ. Ἔστι δὲ καὶ ἄλλα πολλὰ ὅσα ἐποίησεν ὁ Ἰησοῦς, ἅτινα ἐὰν γράφηται καθ' ἓν, οὐδὲ αὐτὸν οἶμαι τὸν κόσμον χωρῆσαι τὰ γραφόμενα βιβλία. Ἀμὴν.

Ἦχος ἰὲ Δι. ς

* * *

Και καθεξῆς ἡ Θεία Λειτουργία τοῦ Ἱεροῦ Χρυσοστόμου.

Χερουβικόν, Ἰωάννου Ἀρβανίτη, ἦχος Δι-Θ

Ο ^{Δι} ι ο ι ο ι ο ι τα α α α Χε ε ε ε
ε ε ε ε ε ιε ε ε ε ε ε ε ε ε χε ε
ε ε ε ε ε ε ε ε ε ε ε ε ε ε ε ε
ρσ ς ς ς Χε ρσ ς βι ι ι ι μ μ υ υ υ υ
υ υ σπι ι ι κω ω ω ω ω ω ω ω ω
ως ^{Δι} ει κο ο νι ι ι ι ι ι ι ι ι ζο ο ο
ο ο ει κο ο νι ι ι ι ι ι ι ι ζο ο ον
τε ε ε ε ε ε ε ε ε ες ^Θ και αι αι αι
τη η η η ζω ο ο ο ποι ο ι ο ι ο ι ο ι ο ι
ζω ο ο ποι ο ι ω ω ^Δ Τρι ι α α α α ρα α α
α α α α α α α α α α α α Τρι α α
α α δι ι ^Δ το ον τρι ι σα α α α
γι ι ι ι ο ο ο ον υ υ υ μνο ο ο ον ^{Ζ'}
προ σα α α δο ο ο υ μνον προ ο σα α α

δο ο ον τε ες πα α α α α α σα α α

αν την βι ι ω τι ι κη η η η η η η ην α

πο ο θω ω ω ω ω με ε ε ε ε θα α με ε

ρι ι ι μνα α α α α α α α αν

Ω ς τον βα σι ι λε ε ε ε ε ε ε

ε ε ε ε ε ε ε βα α σι ι λε ε ε

ε ε ε ε α τω ων ο ο ο ο ο λω ω ω ω

ων υ πο ο δε ξο ο ο με νοι οι ται

αις α αγ γε λι ι και αις α ο ρα α α τω ως

δο ο ρυ φο ο ρϑ ϑ ϑ με νο ον τα α ξε σι

ι ι ι ι ι ι ι ι ιν Α λλη λϑ ϑ ϑ

ι̇ ι̇ ι̇ ι̇ α α α α α

Τὰ Λειτουργικά,
 ὡς διασώθηκαν ἐν τῇ Μεγάλῃ τοῦ Χριστοῦ Ἐκκλησίᾳ,
 κατὰ παράδοσιν ἀρχαιοτάτην. Καταγραφή Κ. Ψάχου.

Ἦχος ἰβ̇

Πα τε ρα Υι ον και Α γι ον Πνε ευ μα Τρι

α δα ο μο ου σι ον και α χω ρι στον

Τὸ Σύμβολον τῆς πίστεως.

Πιστεύω εἰς ἓνα Θεόν, Πατέρα, παντοκράτορα, ποιητὴν οὐρανοῦ καὶ γῆς, ὁρατῶν τε πάντων καὶ ἀοράτων. Καὶ εἰς ἓνα Κύριον Ἰησοῦν Χριστόν, τὸν Υἱὸν τοῦ Θεοῦ τὸν μονογενῆ, τὸν ἐκ τοῦ Πατρὸς γεννηθέντα πρὸ πάντων τῶν αἰώνων· φῶς ἐκ φωτός, Θεὸν ἀληθινὸν ἐκ Θεοῦ ἀληθινοῦ, γεννηθέντα, οὐ ποιηθέντα, ὁμοούσιον τῷ Πατρὶ, δι' οὗ τὰ πάντα ἐγένετο. Τὸν δι' ἡμᾶς τοὺς ἀνθρώπους καὶ διὰ τὴν ἡμετέραν σωτηρίαν κατελθόντα ἐκ τῶν οὐρανῶν καὶ σαρκωθέντα ἐκ Πνεύματος ἁγίου καὶ Μαρίας τῆς Παρθένου καὶ ἐνανθρωπήσαντα. Σταυρωθέντα τε ὑπὲρ ἡμῶν ἐπὶ Ποντίου Πιλάτου καὶ παθόντα καὶ ταφέντα. Καὶ ἀναστάντα τῇ τρίτῃ ἡμέρᾳ κατὰ τὰς Γραφάς. Καὶ ἀνελθόντα εἰς τοὺς οὐρανοὺς καὶ καθεζόμενον ἐκ δεξιῶν τοῦ Πατρὸς. Καὶ πάλιν ἐρχόμενον μετὰ δόξης κρῖναι ζῶντας καὶ νεκρούς, οὗ τῆς βασιλείας οὐκ ἔσται τέλος. Καὶ εἰς τὸ Πνεῦμα τὸ ἅγιον, τὸ Κύριον, τὸ ζωοποιόν, τὸ ἐκ τοῦ Πατρὸς ἐκπορευόμενον, τὸ σὺν Πατρὶ καὶ Υἱῷ συμπροσκυνούμενον καὶ συνδοξαζόμενον, τὸ λαλῆσαν διὰ τῶν προφητῶν. Εἰς μίαν, ἁγίαν, καθολικὴν καὶ ἀποστολικὴν Ἐκκλησίαν. Ὁμολογῶ ἓν βάπτισμα εἰς ἄφεσιν ἁμαρτιῶν. Προσδοκῶ ἀνάστασιν νεκρῶν καὶ ζωὴν τοῦ μέλλοντος αἰῶνος. Ἀμήν.

Ἐλεονερισθυναίνεσε

ως

ΚαίμετατουΠνευματοοσου

ΕχομενπροστονΚυριον

Αξιονκαιδιιιικαιον

ΑγιοςΑγιοςΑγιοςΚυριοςΣαβ

βαωθπληρηςοουρανοςκαιηγητηςδοξης

σου ω σα να εν τοις υ ψι ι στοις ^Δ₂₂ ευ λο γη
με νος ο ερ χο με νος εν ο νο μα τι Κυ
ρι ι ου ου ου ^Δ₂₂ ω σα να εν τοις υ ψι ι ι
ι ι ι στοις ^Δ₂₂

^Δ₂₂ Α μη η η ην ^Δ₂₂ Α μη η η ην

^Δ₂₂ Σε υ μνου ου μεν ^Δ₂₂ Σε ευ λο γου ου με ε ε

εν ^Δ₂₂ Σοι ευ χα ρι στουμεν Κυ ρι ε και δε ο με

θα α σου ου ου ου ⁶₉ ο Θε ο ο ο ο ο ο ο

ο ο ος η μω ω ω ων ^Δ₂₂

Εἰς τό· Ἐξαιρέτως τῆς Παναγίας...

Γρηγορίου Πρωτοψάλτου. Ἦχος ^Θ₂₂ Δι

^Δ₂₂ Α ξι ον ε στιν ως α α λη η η θω ω ω ως

μα α α κα α ρι ζει ει ει ν σε την Θε ε ε ο

το ο ο κον ^Δ₂₂ την α ει μα κα α ρι στο ο ον και

πα να μω ω μη η η το ο ο ον και αι αι

μη τε ε ε ρα του Θε ου ου η η η μω ω ω

ων τη η ην τι μι ι ω τε ε ε ραν των
 Χε ε ρου ου ου βι ι ι μι και αι αι ε εν
 δο ο ο ξο τε ε ε ρα α αν α συγ κρι ι τως
 των Σε ε ρα α α φι ι μι τη η ην α
 δι ι ι α φθο ο ο ρω ω ως Θε ο ο ον Λο γο ον
 τε ε ε κου ου ου ου σαν την ον τω ω ως
 Θε ε ε ο το κον σε με γα λυ υ νο ο ο με
 ε ε ε εν

Κοινωνικόν. Πέτρου Λαμπαδαρίου.
 (Ψαλμ. ξδ' 5 & ρλδ' 13).

Ἦχος Πά Πα ρ

M α κα α α α α α α α α α α α
 α α α α α ρι ι ι ι ι ι ι ι ι μα κα
 α α ρι ι οι οι οι οι οι οι ροι οι οι οι οι οι οι
 οι οι οι ου ου ου ου ου ου ου ου ου ου ου ου
 ου ου ου ρου ου ου ου ου ου ου ου ους ε ξε ε
 λε ε ε ε ε ε ε ε ε ε ε ε ε ε ε ε ε

ε ε ε ε ε ε ε ε ε ε ε ε ε ξε λε ε ε

ξω ω ω ω ω ω ω ω ω ω ω ω ω και αι αι

αι προ ο σε ε λα α α α α α α α βου ου ου

ου ου ου ου ου ου Κυ υ υ υ υ υ ρι ε ε ε κυ

υ υ υ ρι ι ι ε ε ε ε ε και το μνη

μο ο ο ο ο ο ο ο ο ο ο ο ο ο ο ο ο ο

ο ο

υ υ νο ο ο ο ο ο ο ο ο ο ο ο ο ο ο ο ο ο

ον α τομνη μο ο ου υ υ νο ο ο ο ο ο ον αυ τω

ω ω ων εις γε ε νε ε ε ε ε ε ε ε ε ε ε

ε εις γε νε ε α α α α α α αν και αι

γε ε ε ε ε ε ε ε ε ε ε ε ε ε ε ε ε ε

ε ε ε ε ε ε ε ε ε ε ε ε ε ε ε ε ε ε ε ε

ε ε ε ε ε ε ε ε ε ε ε ε ε ε ε ε ε ε ε ε

ε ε ε και αι αι γε ε ε ε νε ε ε α α α α

αν Α λε ε ε ρα α λε λε ρα ρα λε

ε ε λε ρα ρα α λε λε ρα ρα λε ε λε ρα ρα α

λε λε λε ρα ρα λε ε λε ρα ρα α λε ε λε ρα ρα

α λε λε ρα α λε ε ρα ρα α λε ε λε ρα λε λε

ρα ρα α λε ε ^{Νη} ^{Πα} Αλ λη λου ου ου ου ου ου ου

ι ι ι ι ι ι ι ι ι ι ι ι α α α

α α α α α α α α α α α α α

Μετὰ τὴν μετάδοσιν, ἀντὶ τοῦ· Εἶδομεν...

Ἦχος Γα ρ

Ο βα θει σο φι ας φι λαν θρω πως πα αν τα οι κο

νο μων ^Δ και το συμ φε ρον πα σιν α πο νε μων μο νε Δη

μι ρο γε α να παυσον Κυ ρι ε τας ψυ χας τω ων δα

λω ων σδ εν σοι γαρ την ελ πι δα Α νε θεν το το

ποι η τη και πλα στη και Θε ω η μω ω ω ν

Εἰς τό· Πάντοτε, νῦν καὶ ἀεί...

Ἦχος Δι - θ

Π λη ρω θη η τω το στο μα η μων αι νε σε

ως σδ Κυ ρι ε ο πως α νυ μνη σω μεν την δο ο

ξαν σθ ο τι η ξι ω σ α ς η μ α ς τ ω ν α
 γι ω ν σ θ μ ε τ α ς χ ε ι ν μ υ σ τ η ρ ι ι ι ι ω ν τ η ρ η σ ο ν
 η μ α ς ε ν τ ω σ ω α γ ι α σ μ ω ω ο λ η ν τ η ν η
 μ ε ε ρ α ν μ ε λ ε τ ω ν τ α ς τ η ν δι και ο σ υ υ ν η ν σ θ
 Α λ λ η λ ϑ ι α Α λ λ η λ ϑ ι α Α λ λ η
 λ ϑ ι α α α

ΝΕΚΡΩΣΙΜΟΝ ΜΝΗΜΟΣΥΝΟΝ

Μετὰ τὴν ὀπισθάμβωνον εὐχὴν·

Τὰ τροπάρια.

Ἦχος *λτος* Βου ς

Μ ε τ α π ν ε υ μ α α τ ω ν δι και αι ω ν τε τε λει
 ω μ ε ε ν ω ν τ α ς ψ υ χ α ς τ ω ν δ ε λ ω ν σ θ Σ ω ω τ ε ρ α ν α
 παυ σ ο ν φ υ λ α τ τ ω ν α υ τ α ς ε ι ς τ η ν μ α κ α ρ ι α ν ζ ω
 η ν τ η ν πα ρ α σοι φ ι λ α ν θ ρ ω π ε

Ε ι ς τ η ν κ α τ α παυ σ ι ν σ θ Κυ ρ ι ε ο που
 πα αν τε ς οι α γ ι οι σ θ α να παυ ο ν τ αι α να πα
 αυ σ ο ν και τ α ς ψ υ χ α ς τ ω ν δ ε λ ω ν σ θ ο τι μ ο ν ο ς υ

παρχεις α θα νατος
Δ ο ξα Πα τρι και Υι ω και Α γι ω Πνευμα τι
Σ υ ει ο Θε ος ημων ο κα τα βασ εις α
 α δην και τας ο δυ νας λυ υ σας των πε πε δη
 με ε νων αυ τος και τας ψυ χας των δε λων σω ω

τερ α να παυσον
Κ αι νυν και α ει και εις τας αι ω νας των

αι ω νων α μην
Η μο νη α γνη και α χρα ντος Παρ θε ε νος η
 Θε ον α σπο ρως κυ η σα α σα πρε σβευ ε υ περ τ
 σω θη ναι τας ψυ χας των δε λων σω σω σω σω σω

Εἶτα ὁ ἱερεὺς ἱστάμενος πρὸ τῆς εἰκόνης τοῦ δεσπότη Χριστοῦ, κάτωθι τῆς ὁποίας εὐρίσκονται τὰ ὑπὲρ τῶν ἀποιχομένων κόλλυβα, ἐκφωνεῖ τὸ μνημόσυνον τῶν κεκοιμημένων ὡς ἑξῆς:

Ἐλέησον ἡμᾶς, ὁ Θεός, κατὰ τὸ μέγα ἔλεός σου, δεόμεθά σου, ἐπάκουσον καὶ ἐλέησον.

Ὁ χορός: Κύριε, ἐλέησον. (ἐκ γ')

Ἔτι δεόμεθα ὑπὲρ αἰωνίου μνήμης καὶ μακαρίας ἀναπαύσεως πάντων τῶν ἐπ' ἐλπίδι ἀναστάσεως ζωῆς αἰωνίου κεκοιμημένων εὐσεβῶς ὀρθοδόξων χριστιανῶν, βασιλέων, πατριαρχῶν, ἀρχιερέων, ἱερέων, ἱερομονάχων, ἱεροδιακόνων, μοναχῶν, πατέρων, προπατόρων, πάππων, προπάππων, γονέων, συζύγων, τέκνων, ἀδελφῶν καὶ συγγενῶν ἡμῶν, [καὶ τῶν δούλων τοῦ Θεοῦ...] ἐκ τῶν ἀπ' ἀρχῆς καὶ μέχρι τῶν ἐσχάτων, καὶ ὑπὲρ τοῦ

συγχωρηθῆναι αὐτοῖς πᾶν πλημμέλημα ἐκούσιόν τε καὶ ἀκούσιον.

Ὁ χορός: Κύριε, ἐλέησον. (ἐκ γ', χύμα)

Ὅπως Κύριος ὁ Θεὸς τάξῃ τὰς ψυχὰς αὐτῶν ἔνθα οἱ δίκαιοι ἀναπαύονται.

Ὁ χορός: Κύριε, ἐλέησον. (ἐκ γ', χύμα)

Τὰ ἐλέη τοῦ Θεοῦ, τὴν βασιλείαν τῶν οὐρανῶν καὶ ἄφεισιν τῶν αὐτῶν ἁμαρτιῶν παρὰ Χριστῷ τῷ ἀθανάτῳ βασιλεῖ καὶ Θεῷ ἡμῶν αἰτησώμεθα.

Ὁ χορός: Παράσχου, Κύριε.

Ὁ ἱερεύς: Τοῦ Κυρίου δεηθῶμεν.

Ὁ χορός: Κύριε, ἐλέησον. (ἄπαξ)

Ὁ ἱερεὺς τὴν εὐχὴν·

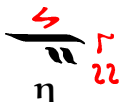
Ὁ Θεὸς τῶν πνευμάτων καὶ πάσης σαρκός, ὁ τὸν διάβολον καταπατήσας τὸν δὲ θάνατον καταργήσας καὶ ζωὴν τῷ κόσμῳ σου δωρησάμενος, αὐτός, Κύριε, ἀνάπαυσον καὶ τὰς ψυχὰς τῶν κεκοιμημένων δούλων σου, βασιλέων, πατριαρχῶν, ἀρχιερέων, ἱερέων, ἱερομονάχων, μοναχῶν καὶ πάντων τῶν ἀπὸ περάτων ἕως περάτων τῆς οἰκουμένης κεκοιμημένων εὐσεβῶς ὀρθοδόξων χριστιανῶν, πατέρων, προπατόρων, πάππων, προπάππων, γονέων, συζύγων, τέκνων, ἀδελφῶν καὶ συγγενῶν ἡμῶν ἐν τόπῳ χλοερῷ, ἐν τόπῳ ἀναψύξεως, ἔνθα ἀπέδρα ὀδύνη, λύπη καὶ στεναγμός· πᾶν ἁμάρτημα τὸ παρ' αὐτῶν πραχθέν, ἐν λόγῳ ἢ ἔργῳ ἢ διανοίᾳ, ὡς ἀγαθὸς καὶ φιλόανθρωπος Θεὸς συγχώρησον, ὅτι οὐκ ἔστιν ἄνθρωπος ὃς ζήσεται καὶ οὐχ ἁμαρτήσῃ· σὺ γὰρ μόνος ἐκτός ἁμαρτίας· ἡ δικαιοσύνη σου δικαιοσύνη εἰς τὸν αἰῶνα καὶ ὁ λόγος σου ἀλήθεια· ὅτι σὺ εἶ ἡ ἀνάστασις, ἡ ζωὴ καὶ ἡ ἀνάπαυσις πάντων τῶν κεκοιμημένων εὐσεβῶς ὀρθοδόξων χριστιανῶν, Χριστὲ ὁ Θεὸς ἡμῶν, καὶ σοὶ τὴν δόξαν ἀναπέμπομεν σὺν τῷ ἀνάρχῳ σου Πατρί, καὶ τῷ παναγίῳ καὶ ἀγαθῷ καὶ ζωοποιῷ σου Πνεύματι, νῦν καὶ ἀεὶ καὶ εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰώνων. Ἀμήν.

Ὁ χορός: Αἰωνία ἡ μνήμη αὐτῶν. (τρὶς)

Ἦχος ἰβ' Γα ϕ

Αἰωνία ἡ μνήμη ἡ μνήμη αὐτῶν ἡ μνήμη

The image shows musical notation for the chant. It consists of two lines of notes with a large initial 'Α' (Alpha) on the first line. The notes are black with red accents. Below the notes, the text 'Αἰωνία ἡ μνήμη αὐτῶν ἡ μνήμη' is written in a stylized font. The word 'αὐτῶν' is highlighted in red. There are also some red numbers and symbols below the notes, possibly indicating pitch or rhythm.

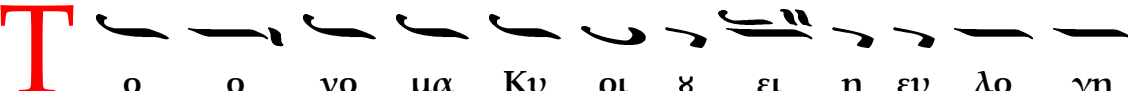
τρὶς μὲ τέλος: ^{Γα}
 αι ω νι α **Αυ** των η μνη μη η η
 η

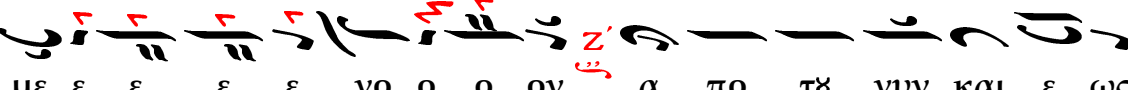
Εἶτα·

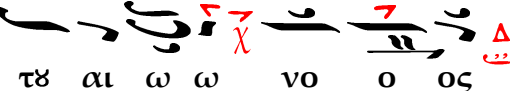

Ἦχος Δι-θ

^χ **Ε**
 ι η το ο νο μα Κυ ρι ς ευ λο γη με

 ^Δ ^θ (δὶς)
 νον α πο τῶ νυν και ε ως τῶ αι ω ω νος

Τ
 ο ο νο μα Κυ ρι ς ει η ευ λο γη

 ^ζ
 με ε ε ε νο ο ο ον α πο τῶ νυν και ε ως

 ^χ ^Δ
 τῶ αι ω ω νο ο ος

Ἀπόλυσις: Χριστὸς ὁ ἀληθινὸς Θεὸς ἡμῶν...

Δι' εὐχῶν... Ἀμήν.
